జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

సంపుటి : 49 సంచిక : 21 విజయవాడ 5-3-2017 పేజీలు : 8 వెల : రు 5.00

'తరిమెల నాగిరెడ్డిని ఆచరించటానికి పునరంకితమౌదాం'

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్ర కమిటీ ఆధ్వర్యంలో టి.ఎన్. స్థూపం వద్ద సభలో వక్తల పిలుపు

తరిమెల, 11-2-2017 :

సిపిఐ(ఎం.ఎల్) ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రనాయకత్వం 1992లో కా॥తరిమెల నాగిరెడ్డి స్వగ్రామమైన అనంతపురం జిల్లాలోని తరిమెలలో ఆయన స్మారక స్థూపాన్ని నిర్మించింది. 11-2-17న కా॥ టి.ఎన్. శతజయంతి సందర్భంగా ఆ స్థూపం వద్ద సిపిఐ(ఎం.ఎల్) ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రకమిటీ ఆధ్వర్యంలో సభ జరిగింది.

11-2-17 తెల్లవారుతూనే తరిమెల గ్రామంలో కోలాహల వాతావరణం నెలకొంది. మడమతిప్పని విప్లవకారుడు, మార్క్సిస్టు మేధావి కా॥టి.ఎన్.ను స్మరించుకుంటూ ఆంధ్రప్రదేశ్ నలుమూలలనుండి మాత్రమేగాక 5 రాష్ట్రాల నుండి విచ్చేసిన సిపిఐ(ఎం.ఎల్) నాయకులు, కార్యకర్తలు, తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ ట్రస్టు మరియు మెమోరియల్ కమిటీ ప్రతినిధులు, ప్రజాతంత్రవాదులు, తరిమెల గ్రామస్తులతో టి.ఎన్.స్మారక స్థూపంవద్ద ఉద్విగ్న వాతావరణం గోచరించింది. ఆ ప్రాంగణమంతా ఎర్రజెండాలతో, తోరణాలతో, బ్యానర్లతో నాయకులకు, కార్యకర్తలకు, అభిమానులకు విప్లవ ఆహ్వానం పలికింది.

ఉదయం 9 గం॥లకు సిపిఐ(ఎం.ఎల్) అనంతపురం జిల్లా నాయకులు కా॥సి.పెద్దన్న కేంద్రకమిటీ నాయకులను, రాష్ట్రకమిటీ నాయకులను స్థూపం వద్దకు ఆహ్వానించారు. కేంద్రకమిటీ నాయకులు ఎర్రజెండాను ఆవిష్కరించి టి.ఎన్.కు రెడ్‌శాల్యూట్స్ చెప్పగా, హాజరైన కార్యకర్తలు, అభిమానులు అందరూ ముక్తకంఠంతో కా॥ టి.ఎన్.కు రెడ్‌శాల్యూట్స్ చెప్పారు. కా॥టి.ఎన్.ను స్మరిస్తూ కళాకారులు పాటలు పాడారు. కా॥టి.ఎన్. జ్ఞాపకాలతో, స్ఫూర్తితో ఆ ప్రాంగణమంతా ఉత్తేజితమైంది. భారతదేశంలో విప్లవాన్ని విజయవంతం చేసేందుకు సరియైన పంథాను రూపొందించిన వారిలో కా॥టి.ఎన్. ముఖ్యుడని, విప్లవకారుల ఐక్యతకొరకు మరణించే వరకు పరితపించాడని, ఆయన రూపొందించిన పంథాలో కార్యాచరణకు కదలటమే ఆయనకిచ్చే నివాళిగా కేంద్రకమిటీ నాయకులు పేర్కొన్నారు.

అనంతరం అదే ప్రాంగణంలో సభ జరిగింది. సభకు సిపిఐ(ఎం.ఎల్) రాష్ట్రనాయకులు కా॥ కోటయ్య అధ్యక్షత వహించి మాట్లాడుతూ అజ్ఞాతంలో ఉన్నప్పుడు, శ్రీకాకుళ గిరిజనోద్యమంపై నిర్బంధం విధించినప్పుడు డిఫెన్సుకు అవసరమైన నిధుల సేకరణ సందర్భంగాను కా॥టి.ఎన్.తో కలిసి పనిచేసినప్పటి అనుభవాలను జ్ఞాపకం చేసుకున్నారు. సిపిఐ(ఎం.ఎల్) కేంద్రకమిటీ సభ్యులు కా॥సుబోధ్‌మిత్రా మాట్లాడుతూ యుసిసిఆర్ఐ(ఎం.ఎల్) ఏర్పాటు చేసినప్పుడు కా॥టి.ఎన్‌తో తాము కూడా కలిసివున్న విషయాన్ని గుర్తుచేసుకుంటూ, ఆయన గొప్ప నిబద్ధత, నిజాయితీ కలిగిన విప్లవకారుడన్నారు. 'తాకట్టులో భారతదేశం' ఆయన దార్శనికతకు నిదర్శనమన్నారు. పార్టీ రాష్ట్ర నాయకులు కా॥గుర్రం విజయకుమార్ మాట్లాడుతూ విప్లవకారుల ఐక్యతకొరకు కా॥టి.ఎన్. చివరిక్షణం వరకు తపనపడ్డారని, ఆయన రూపొందించిన పంథాలో విప్లవకారుల ఐక్యతకొరకు సిపిఐ(ఎం.ఎల్) కృషిచేస్తున్నదని వివరించారు. సిపిఐ(ఎం-ఎల్) కేంద్రకమిటి సభ్యులు డా॥ పి. జస్వంతరావు మాట్లాడుతూ ప్రజల మౌలిక సమస్యలపై నిలకడైన, దీర్ఘకాలిక ఉద్యమ నిర్మాణానికి సిద్ధంకావాలన్నారు. మార్క్సిజంపై జరుగుతున్న దాడులను తిప్పికొడుతూ ప్రజలను రాజకీయంగా చైతన్యవంతం చేయడం నేటి తక్షణ అవసరమని పేర్కొన్నారు.

'స్త్రీ సంఘటన' త్రైమాసపత్రిక సంపాదకులు ప్రొ॥తోట జ్యోతిరాణి మాట్లాడుతూ తరిమెల నాగిరెడ్డిగారితో తన పరిచయం 'తాకట్టులో భారతదేశం' ద్వారా అన్నారు. ఆ గ్రంథంలోని అంశాలను, నాగిరెడ్డిగారి మరణం తర్వాతి నాలుగు దశాబ్దాల భారతదేశ ఆర్థిక పరిస్థితిని అర్థశాస్త్ర అధ్యాపకురాలిగా పరిశీలించిన పిదప ఈనాడు భారతదేశం తాకట్టుకు కాదు, ఏకంగా అమ్మకానికే పెట్టబడిందని అర్థమవుతోందన్నారు. 'తాకట్టులో భారతదేశం' గ్రంథం నాలుగు దశాబ్దాల తర్వాత కూడా ప్రాసంగికతను కోల్పోనిదన్నారు. ప్రముఖ వ్యవసాయ ఆర్థికవేత్త ప్రొ॥కె.ఆర్.చౌదరి మాట్లాడుతూ నాగిరెడ్డిగారి కుట్రకేసు డిఫెన్సు సందర్భంగా నెలకొన్న సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ పరిస్థితులే భారతదేశంలో నేటికీ కొన్ని పైపై మార్పులతో వున్నాయన్నారు. అసెంబ్లీకి రాజీనామా చేస్తూ ఆయన చేసిన ప్రసంగం చారిత్రాత్మకమైనదన్నారు.

టి.ఎన్.మెమోరియట్ కమిటీ అధ్యక్షులు డా॥ఘంటా వెంకట్రావు మాట్లాడుతూ మార్క్సిజం-లెనినిజాన్ని భారతదేశ పరిస్థితికి సరిగ్గా అన్వయించినది కామ్రేడ్ నాగిరెడ్డేనన్నారు. నాగిరెడ్డిగారి పంథాను విస్తృతంగా ప్రచారం చేయటంలో భాగంగా పుస్తకాలు ప్రచురించటంతోపాటు, గత సంవత్సరకాలంగా టి.ఎన్.శతజయంతిని పురస్కరించుకొని ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణా రాష్ట్రాల్లో సభలు, సదస్సులు నిర్వహిస్తూ వచ్చామన్నారు. టి.ఎన్.మెమోరియల్ ట్రస్టు అధ్యక్షులు డా॥సూర్యసాగర్ మాట్లాడుతూ 'తాకట్టులో భారతదేశం' టి.ఎన్.దార్శనికతకు దర్పణంపడుతుందన్నారు. అందులోని గణాంకాల వివరాలు మారితే మారి వుండవచ్చు, కానీ పాలకుల విధానాలు, భారతదేశంపై సామ్రాజ్యవాదులపట్టు, దోపిడీ వంటివి ఈరోజు అందరికీ మరింత స్పష్టంగా కళ్ళకు కట్టినట్లు కనపడుతున్నాయన్నారు. టి.ఎన్. నిబద్ధత, నిజాయితీ, వ్యక్తిత్వం ఆయనకు అనేకమంది అభిమానులను సంపాదించిపెట్టాయని, పాలకవర్గ పార్టీలవారు, సినీనటులు అనేకమంది ఆయన అభిమానులుగా చెప్పుకుంటున్నారని, కానీ అభిమానించటం ప్రధానం కాబోదని, టి.ఎన్.ను ఆచరించటమే ప్రధానమని పేర్కొన్నారు.

కర్ణాటక నుండి వచ్చిన రైతు ఉద్యమనాయకులు కా॥మల్లిఖార్జునరెడ్డి మాట్లాడుతూ బళ్ళారిలో మరో విమానాశ్రయం నిర్మించటంకోసం పచ్చని పంట భూములను కబళించటానికి ప్రభుత్వం ప్రయత్నిస్తే రైతులంతా భూములివ్వకుండా తిరగబడ్డారని, (తరువాయి 2వ పేజీలో)

అంతర్జాతీయ శ్రామిక మహిళల దీక్షాదినం 'మార్చి 8' వర్ధిల్లాలి

సిపిఎం సీనియర్ నాయకులు కామ్రేడ్ సింహాద్రి శివారెడ్డికి జోహార్లు

సిపిఎం సీనియర్ నాయకులు కామ్రేడ్ సింహాద్రి శివారెడ్డి (85 సం॥లు) గత కొంతకాలంగా అనారోగ్యంతో, చికిత్స పొందుతూ 24-2-17 ఉదయం గుంటూరులోని ఓ ప్రైవేటు ఆసుపత్రిలో మరణించారు. ఉమ్మడి కమ్యూనిస్టు పార్టీ కాలం నుండి నిర్మాణంలో కొనసాగుతూ వస్తోన్న కామ్రేడ్ శివారెడ్డి తన 70 సం॥ రాజకీయ, ఉద్యమ జీవితంలో ఎన్నో నిర్బంధాలను, అక్రమ కేసులను, జైలు శిక్షలను ఎదుర్కొన్నారు; భౌతిక దాడులకు, పోలీసుల చిత్రహింసలకు వెరవకుండా కడదాకా నిలిచారు.

1928 సం॥లో గుంటూరుజిల్లా మంగళగిరి మండలం కాజ గ్రామంలో ఓ ధనిక రైతు కుటుంబంలో జన్మించిన కా॥ శివారెడ్డి విద్యార్థి దశలోనే వామపక్ష భావాలవైపు ఆకర్షితులయ్యారు. చిన్ననాడే తండ్రిని కోల్పోయి, కుటుంబ భారం మీద పడినప్పటికీ తల్లి అండదండలతో అన్నదమ్ములందరూ చురుగ్గా పార్టీ కృషిలో పాల్గొన్నారు.

తీవ్ర రాజకీయ బేధాభిప్రాయాలతో, సిద్ధాంత సంఘర్షణలతో పార్టీ చీలిక సంభవించినప్పటికీ, త్యాగం, నిజాయితీ, క్రమశిక్షణ, అంకితభావంతో కమ్యూనిస్టులు ఏ విభాగంలో వుండి ఉద్యమ కృషి సాగిస్తున్నా కా॥ శివారెడ్డి వారి కృషిని గుర్తించి గౌరవించేవారు.

కా॥ శివారెడ్డి మరణవార్త తెలిసిన వెంటనే వెళ్ళి, సిపిఎం గుంటూరుజిల్లా కార్యాలయంలో వుంచిన వారి మృతదేహంపై సిపిఎం, ఇతర వామపక్ష, ప్రజాసంఘాల నేతలతోపాటుగా సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్ర నాయకులు కామ్రేడ్స్ గుర్రం విజయకుమార్, సింహాద్రి ఝాన్సీ పూలమాలలు వుంచి జోహార్లర్పించారు. సిపిఎం పార్టీకి, కా॥ శివారెడ్డి కుటుంబసభ్యులకు తమ తీవ్ర సంతాపాన్ని తెలియజేశారు. 25-2-17న కాజ గ్రామంలో పెద్దసంఖ్యలో హాజరైన ప్రజానీకంతో కలిసి కా॥ శివారెడ్డి అంతిమయాత్ర, అంత్యక్రియల కార్యక్రమాల్లో పాల్గొన్నారు.

తరిమెల నాగిరెడ్డి... (మొదటి పేజీ తరువాయి)

తమ ఈ పోరాటానికి దిశానిర్దేశం చేయటంలో ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని ప్రజాఉద్యమ నాయకులు ఎంతో సహకరించారని, కా॥ టి.ఎన్. బాటలో నడవటంవల్లే ఆ సమస్యలో తాము సఫలీకృతంకాగలిగామని అన్నారు. తమిళనాడు నుండి వచ్చిన కేంద్రకమిటీ సభ్యులు కా॥ వింద్తై వేందన్ మాట్లాడుతూ కా॥ టి.ఎన్. పంథాను ముందుకు తీసుకుపోవటంలో భాగంగా 'తాకట్టులో భారతదేశం'ను తమిళంలోకి అనువదించి ముద్రించామన్నారు. మహారాష్ట్ర నుండి వచ్చిన కా॥ బాబూరావ్ కుంబర్‌గావ్ మాట్లాడుతూ నిలకడైన విప్లవోద్యమాన్ని నిర్మించటానికి కా॥టి.ఎన్. చూపిన బాటలో ముందుకు సాగుతున్నామన్నారు.

సిపిఐ(ఎం.ఎల్) రాష్ట్రనాయకురాలు కా॥ఝాన్సీ మాట్లాడుతూ గత సంవత్సర కాలంగా టి.ఎన్. శతజయంతి సభలు అనేక ప్రాంతాల్లో జరుగుతూ వస్తున్నాయని, టి.ఎన్.గురించి, కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం గురించిన అనేక పుస్తకాలు ఈ సంవత్సరంలో వెలువడ్డాయని అన్నారు. ఈ సందర్భంగా అనేకమంది టి.ఎన్.ను ఎరిగున్నవారు, వారు ఏ పార్టీలో వున్నాసరే ఆయన పార్లమెంటు, అసెంబ్లీలలో నిర్వహించిన పాత్రను జ్ఞాపకం చేసుకుంటున్నారన్నారు. పాలకవర్గాలు అధికారంకోసం తమలో తాము తీవ్రంగా కుమ్ములాడుకుంటూ, ప్రజల సమస్యలను గాలికొదిలేసి వ్యక్తిగత దూషణలతో చట్టసభలలో నేడు వ్యవహరిస్తున్న తీరు పట్ల వారు ఆవేదన చెందుతూ టి.ఎన్. గొప్ప పార్లమెంటేరియన్ అని కొనియాడుతున్నారన్నారు. ఆయనను విభేదించేవారు సైతం ఆయనను ప్రశంసించటం ఆయన నిజాయితీ, నిబద్ధతలకు తార్కాణమన్నారు. టి.ఎన్. చట్టసభలలో వున్నంతకాలం ప్రజాసమస్యలపై నిరంతరం తన గళాన్ని వినిపించారని ప్రజాసమస్యలకు గల ఆర్థిక, రాజకీయ కారణాలను విశ్లేషిస్తూ ఆధారసహితంగా నిరూపించేవారని, ప్రజలను విప్లవ కార్యాచరణకు కదిలించటమే ముఖ్యమని, చట్టసభలు బాతాఖానీ క్లబ్బులు మాత్రమేనని, ప్రజా సమస్యలను అవి ఏమాత్రం పరిష్కరించబూనుకోవని రాజీనామా చేస్తూ అసెంబ్లీలో ఆయన చేసిన ప్రసంగం ఈనాటి పరిస్థితులకు కూడా అతికినట్లు సరిపోతుందన్నారు. ఆ కామ్రేడ్ చూపిన బాటలో నిరంతర కార్యాచరణలో వుండటమే నేటి మన కర్తవ్యమన్నారు.

'తాకట్టులో భారతదేశం'లో జాతీయాదాయంపై టి.ఎన్. విశ్లేషణకు కొనసాగింపుగా ప్రొ॥ తోట జ్యోతిరాణిగారు ఈనాటి పరిస్థితులలో అదే అంశాన్ని విశ్లేషించిన వ్యాసాలతో కూడిన పుస్తకం 'తాకట్టులో భారతదేశం – నాడు, నేడు'ను డా॥ ఘంటా వెంకట్రావు ఆవిష్కరించారు. 'భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ సిద్ధాంత రాజకీయ ఉద్యమనిర్మాణ దృక్పథాలు – వైఖరులు-2' పుస్తకాన్ని హక్కుల ఉద్యమ నాయకులు ఎస్.ఎం. బాషా ఆవిష్కరించారు.

ఈ సభలో తరిమెల గ్రామస్తులు, నాగిరెడ్డిగారి రక్తసంబంధీకులు పాల్గొని ప్రసంగించారు. సభ అనంతరం స్థూపం వద్ద నుండి ప్రదర్శన ఉత్తేజకరంగా ప్రారంభమై తరిమెల గ్రామ వీధులగుండా సాగింది. ★

జనశక్తి యాజమాన్య వివరాలు

(ఫారం 4 రూల్ 8 ప్రకారం)

1. ప్రచురణ స్థలం	:	విజయవాడ, 520 010
2. ప్రచురణ కాలం	:	పక్షానికొకసారి (పక్ష పత్రిక)
3. ముద్రాపకుని పేరు	:	పి.జస్వంతరావు
జాతీయత, చిరునామా	:	భారతీయుడు
		32-13-26/1, బోయపాటి మాధవరావు రోడ్, మొగల్రాజపురం, విజయవాడ-520 010
4. ప్రచురణ కర్త పేరు, జాతీయత, చిరునామా	:	పై విధంగానే
5. సంపాదకుని పేరు	:	పి.జస్వంతరావు
6. భాగస్వాములు	:	–

పైన పేర్కొన్న విషయములన్నియు యదార్థములు

5.3.2017 సం॥ పి.జస్వంతరావు

జాతీయ మహిళా పార్లమెంటు

మహిళల సాధికారిత పేరిట మరోవంచన

2017 ఫిబ్రవరి 10 నుండి 12 వరకు మూడు రోజులపాటు విజయవాడకు దగ్గరలోని 'సంగమం' ప్రాంతంలో రాష్ట్రప్రభుత్వం తరపున ఏపి శాసనసభ, ఎమ్ఐటి ఎస్ఓజిలు జాతీయ మహిళా పార్లమెంటు సమావేశాలను పెద్దఎత్తున ప్రచారార్భాటాలతో నిర్వహించాయి. కొందరు మహిళామంత్రులు, ఎంపీలు, చట్టసభలలో ప్రాతినిధ్యంవహించే మరికొందరు మహిళలు, మహిళా పారిశ్రామికవేత్తలు, మహిళా మీడియా ప్రతినిధులు, కొందరు విదేశీ మహిళా ప్రతినిధులు పాల్గొని, ప్రసంగాలు చేసిన ఈ సమావేశాలు మహిళా సాధికారితే తమ పరమావధిగా హోరెత్తించాయి. వాస్తవంలో సమాజంలో సగభాగంగావున్న మహిళలు ఎదుర్కొంటున్న అసలైన సమస్యలను చర్చించటంలోకానీ, వాటికి ఒక పరిష్కార మార్గాన్ని ప్రకటించటంలో కానీ పూర్తిగా విఫలమయ్యాయి. నిజానికి ఈ సమావేశాలలో పాల్గొన్న మహిళల సమీకరణ రీత్యాగానీ, ఈ సమావేశాల ఎజెండారీత్యాగానీ జాతీయ మహిళా పార్లమెంటు నిర్వహణ వెనుకనున్న అసలు ఉద్దేశ్యం ఇది కానేకాదని అర్థమౌతుంది.

తరతరాలుగా ఫ్యూడల్ బంధనాల్లో వంటింటికి, పడకగదికి బందీలైన మహిళలను – వారి శ్రమశక్తిని కారుచౌకగా కొల్లగొట్టే దృష్టితోనే అయినప్పటికీ – పెట్టుబడిదారీ సమాజం పారిశ్రామిక ఉత్పత్తి కార్యక్రమాల్లో భాగస్వాములను చేసింది. సాపేక్షంగా అభివృద్ధికరమైన ఈ చర్యను ప్రగతిశీలురు స్వాగతించారు. పీడితులలో భాగంగా మహిళలను బానిసలుగా అణగదొక్కే ఫ్యూడల్ బంధనాల విముక్తికోసం కమ్యూనిస్టులు జరిపిన వర్గపోరాటాలు, విద్యా, ఉత్పత్తి కార్యకలాపాలలో మహిళలు చురుగ్గా పాల్గొనేందుకు వాతావరణాన్ని మరింత సుగమం చేశాయి.

రోదసిలోకి ఒకేప్రయోగంలో 104 ఉపగ్రహాలను పంపగలిగిన సాంకేతికతను స్వంతంచేసుకున్నామని జబ్బలు చరుచుకునే పాలకుల ఏలుబడిలో దశాబ్దాల కాలంగా ఫ్యూడల్ దోపిడీ, అణచివేత అందులోభాగంగా స్త్రీలపై దుర్భర పీడన కొనసాగుతూ వస్తోంది. గర్భంలో పిండం ఆడో మగో తెలుసుకుని, ఆడబిడ్డ భూమ్మీద పడకముందే గొంతునులిమేసే విధంగా శాస్త్రవిజ్ఞానంతో ఫ్యూడల్ అణచివేత సాగుతోంది. బాల్య వివాహాలు లెక్కకుమించి సాగుతున్నాయి. బాలికలను, మహిళలను దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలలో ధనిక శ్రేణులకు గల్ఫ్, తదితర దేశాల బడాసంపన్నులకు అక్రమరవాణా సాగిస్తున్నారు. స్త్రీలపై అత్యాచారాలు, అకృత్యాలకు అంతులేదు. వేశ్యా వృత్తి రాచపుండులా వర్ధిల్లుతోంది. భిన్నరూపాల్లో వరకట్న జ్వాలలకు కాళ్ళపారాణి ఆరక ముందే మహిళలు కడతేర్చబడుతున్నారు. సామ్రాజ్యవాదం పెంచుతున్న వినిమయసంస్కృతి, పతనవిలువలు మహిళలపై గృహహింసను అనేకరెట్లు పెంచుతున్నాయి. ఎన్నో అవమానాలను, కష్టాలను దిగమింగి పిల్లలకోసం జీవితాల్ని కొనసాగించే మహిళలు అనేకమంది బిడ్డలతో సహా మూకుమ్మడిగా బలవన్మరణాలకు పాల్పడుతున్న ఉదంతాలు కోకొల్లలు. బాలికల అక్షరాస్యతలో భారతదేశం అధమస్థానంలో వుంది. పరమపదసోపాన పటంలో కష్టాలను, కడగండ్లను అధిగమించి బడికి వచ్చే బాలికలకు సైతం కనీసపాటి మరుగుదొడ్ల వసతి కల్పించలేని దౌర్భాగ్యస్థితి! ఇక కౌమార బాలికల అవస్థలు వర్ణనాతీతం. అనేకమంది పురుషవార్డెన్ల, దారితప్పిన ఉపాధ్యాయుల చెరలో విషాధ గాథలుగా మిగిలిపోతున్నారు. ఈ సమస్యలేవీ జాతీయ మహిళా పార్లమెంటులో చర్చనీయాంశాలు కాలేదు!!

ప్రభుత్వాలు పెంచిపోషిస్తున్న అసభ్య, అశ్లీల సినిమాలు, సాహిత్యం, సంస్కృతి; నూతన సాంకేతిక విజ్ఞానపరికరాలైన ఇంటర్‌నెట్, సెల్‌ఫోన్ ద్వారా వ్యాప్తిచేస్తున్న జుగుప్సాకర ధోరణులు పెద్దసంఖ్యలో యువతీ యువకులను పెడదోవపట్టిస్తున్నాయి. తోటి సహాధ్యాయిగా గుర్తించి, స్నేహంగా మెలగటంకంటే 'ఆమె'ను ఓ వస్తువుగా, తను పొందాలనుకుంటే లోబడి తీరాల్సిందిగా యువకులలో వికృత, నేర మనస్తత్వాన్ని పెంపొందిస్తున్నాయి. 'నిర్భయ' చట్టాలెన్ని చేసినా అలాంటి దారుణాలకు అంతులేకుండా వుండటం ఈ సమావేశాల్లో చర్చకే రాలేదు.

ఇంటాబయటా, పనిప్రదేశాల్లో, కళాశాలల్లో నీడలా వెన్నంటే మహిళలపై లైంగికదాడుల సంస్కృతిని రూపుమాపకుండా నిఘాకెమెరాలు అమర్చి, కళాశాలల్లో ఆడపిల్లలకు కారంపొడులు ఇచ్చి, కరాటేలు నేర్పించి, అపహరణకు గురవుతుంటే అప్రమత్తంచేసే 'యాప్'లను సెల్‌ఫోన్‌లలో ఏర్పరుస్తామంటూ, పోలీసు బందోబస్తును పెంచుతామంటూ ప్రకటనలు చేస్తున్నారేగానీ, ఈ పరిస్థితి అంతటికీ కారణమైన దుర్మార్గ సంస్కృతిని అరికట్టటానికి వీసమెత్తు చర్యలు తీసుకోకపోవటం వీటిని కనీసం చర్చించకపోవటం వీరి నిజనైజాన్ని తెలియజేస్తోంది.

మద్యం వ్యాపారాలకు లక్ష్యాలు నిర్దేశించి, వాటిని పెంచుతూ; క్లబ్బులకు, పబ్బులకు, పేకాటలకు లైసెన్సులిచ్చి, రేవ్‌పార్టీలను ప్రోత్సహిస్తూ వస్తున్న పాలకులు మహిళలకు అన్నివిధాలా రక్షణ కల్పిస్తామనటం, యువతను సచ్ఛీలురుగా మలచటానికి కృషిచేస్తామనటం హాస్యాస్పదంకాదా?!

తమ న్యాయమైన డిమాండ్ల పరిష్కారంకోసం అనివార్య పరిస్థితుల్లో రోడ్లపైకొచ్చిన బ్రాండిక్స్, అంగన్‌వాడీ తదితర విభాగాల మహిళా కార్మికులపై పాశవికమైన దమనకాండను ప్రయోగిస్తూ వారి సాధికారత గురించి హోరెత్తించటం సిగ్గుచేటు కాదా?!

కాగా, మహిళలపై అత్యాచారాలలో కొన్నిమాత్రమే, అది కూడా పట్టణ ప్రాంతాల్లో జరిగేవి మాత్రమే వెలుగుచూస్తుండగా, గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో భూస్వామ్య, పెత్తందారీ కులదురహంకారశక్తుల చేతుల్లో బలవుతున్న మహిళల గాథలకు అంతులేదు.

ఫ్యూడల్ వడ్డీదోపిడీని మించిన 'కాల్' దోపిడీ కాటువేసినా, అధికధరల పెనుభారానికి కడుపు కాల్చుకున్నా, చివరకి కుటుంబంలో భర్త ఉరిబోసుకుని మరణించినా, అత్యంత నికృష్ట దోపిడీకి గురవుతూ ఆ కుటుంబాన్నీ, పిల్లలను సాకుతూ వస్తున్న శ్రామిక మహిళల సంఖ్య అసంఖ్యాకం. 'ఖప్ పంచాయితీ'ల పేరున కడుపున పుట్టిన పిల్లలను కన్నవారిచే కసాయితనంగా హత్యలుగావిస్తున్న ఫ్యూడల్ జులుం మరోవైపు సాగుతోంది. ఆధ్యాత్మికచింతన పేరుతో దోపిడీ బాబాల ప్రబోధాలతో; సామూహిక శ్రావణమంగళగౌరీ వ్రతాలతో; మహిళను విలన్లుగా, అసూయద్వేషాలతో నిరంతరం రగిలే స్వార్థశక్తులుగా చిత్రిస్తూ అనంతంగా సాగే సీరియళ్ళతో గృహిణులను నిండా ముంచివేస్తున్న కుట్రల గురించి ఈ సమావేశాలు నోరు మెదపలేదు.

ప్రచారపటాటోపంతో మూడురోజులపాటు జరిగిన 'మహిళా పార్లమెంటు' సమావేశాల్లో స్త్రీలు ఎదుర్కొంటున్న మౌలిక సమస్యలేవీ చర్చకురాకపోవటం యాదృచ్ఛికం కాదు. భూస్వామ్య, పితృస్వామ్య దోపిడీ అణచివేతలు రూపుమాపబడకుండా–కాలంచెల్లిన ఈ వ్యవస్థను తన సామాజిక భూమికగా నిలుపుతూ, పలాయనవాదాన్ని, విచ్చలవిడితనాన్ని, వస్తువ్యామోహ సంస్కృతిని పెంపొందిస్తూ మహిళల దురవస్థకు కారణమైన సామ్రాజ్యవాదాన్ని తుద ముట్టించకుండా – నిజమైన అర్థంలో మహిళా సమస్యల పరిష్కారానికి ప్రాతిపదిక ఏర్పడదు. అందుకే భూస్వామ్య, సామ్రాజ్యవాదాలను కూలద్రోసే నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవంలో మహిళా ఉద్యమాన్ని భాగంచేసే దిశగా మహిళా ఉద్యమ చైతన్యాన్ని పెంపొందించుకోవాలి. అంతర్జాతీయ శ్రామిక మహిళా దినాన ఈ మేరకు దీక్ష పూనాలి. ★

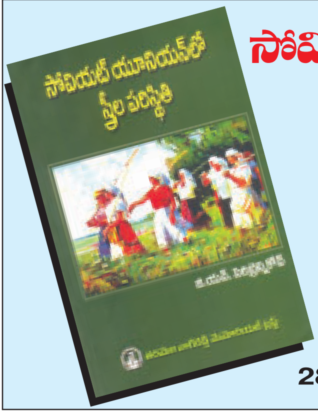

సోవియట్ యూనియన్‌లో స్త్రీల పరిస్థితి

రచన : జి.యన్. సెరిబ్రెన్నికోవ్

వెల : రూ. 120/-

అనువాదం : తోలేటి జగన్మోహనరావు

ప్రచురణ : తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ ట్రస్ట్

ప్రతులకు : మైత్రీబుక్‌హౌస్

28-9-1, జలీల్ వీధి, కారల్‌మార్క్స్ రోడ్, విజయవాడ - 2

కమ్యూనిస్టుల ఐక్యతకు సాధారణ ప్రాతిపదికగా మార్క్స్, ఎంగెల్స్‌ల కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక ఉండాలి

విశ్వం

(తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ ట్రస్ట్ ప్రచురించిన 'భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ సిద్ధాంత రాజకీయ ఉద్యమ నిర్మాణ దృక్పథాలు - వైఖరులు' పుస్తకానికి వ్రాసిన ముందుమాట)

కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో చీలికలకు మూలమైన సిద్ధాంత రాజకీయ విభేదాలను పరిశీలించడం చాలా ఆలస్యమయింది. విభేదాలకు కారణాలను, మూలాలను అర్థం చేసుకోవడానికి ఐదు దశాబ్దాల తర్వాతనైనా పూనుకోవలసిన అవసరముంది. నేడు కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ ఐక్యత, వామపక్ష శక్తుల ఐక్యత అనే ఆకాంక్షలు వ్యక్తమవుతున్న సందర్భంలో "భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ –సిద్ధాంత రాజకీయ ఉద్యమ నిర్మాణ దృక్పథాలు– వైఖరులు" ఏమిటి, చీలికలకు దోహదపడిన రాజకీయ సిద్ధాంత విషయాలేమిటి? అన్న చర్చ జరగవలసిన అవసరముంది. ఇంతవరకు కొనసాగిన విద్వేషపూరిత వాతావరణం అకారణమయిందేమీ కాదు. రాజకీయ సిద్ధాంత విషయాలు ఆచరణలో సంఘర్షించుకొన్న దాని ఫలితమే విద్వేషపూరిత వాతావరణ మేర్పడటానికి కారణం.

రాజకీయ సిద్ధాంత సమస్యలు విద్వత్ చర్చలకు పరిమితమైనంతకాలం, ఆచరణ జోలికి వెళ్ళనంతకాలం, ఎవరిదారినవారు గొడవల్లేకుండా గడచిపోతుంది.

ఏ విధానమైనా ఆచరణకు గురి కాబడినపుడు దాని సవ్యాపసవ్యతలు వెల్లడవుతాయి. గత యాభైఏళ్ల కాలం నుంచి తమ తమ విధానాల ఆచరణ ఫలితాలను ఎవరికి వారూ బేరీజు వేసుకోవాలి. అందరం కలిసి కూడా బేరీజు వేసుకోవలసిన అవసరం వుంది.

కమ్యూనిస్టుల కర్తవ్యాలను గురించి కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక నిర్దేశించిన దానికనుగుణంగా మన విధానాలను, మన ఆచరణను పరిశీలించుకోవలసిన అవసరముంది. కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక రకరకాల సోషలిజాలను గురించి పేర్కొన్నది. ఆ సిద్ధాంతాలకున్న పరిమితులను గురించి ప్రస్తావించింది. శ్రమ ఫలితాలు శ్రమజీవులకు దక్కడంకోసం ప్రారంభమైన పోరాటాలు – ప్రజాస్వామ్యం కోసం– స్వేచ్ఛకోసం– దోపిడీ నుండి విముక్తికోసం; జరిగే పోరాటాలుగానూ, శ్రమజీవుల శ్రమ ఫలితాలయిన సంపదలను సమానంగా అనుభవించడం కోసం; సామాజిక వ్యత్యాసాలు, అణచివేతలు లేని నూతన సామాజిక, సాంస్కృతిక వ్యవస్థ నిర్మాణంకోసం జరిగే పోరాటాలుగా సాగి రెండు వ్యవస్థల మధ్య పోరాటాలుగా అంటే దోపిడీ వ్యవస్థను రద్దు చేసి, దోపిడీ రహిత వ్యవస్థను నిర్మించేవిగా ఉంటాయనీ, అంతిమంగా చేయగలిగినవారు చేయగలిగినంత, తినగలిగినవారు తినగలిగినంత అనగా తగినంతగా వుండే రాజకీయ వ్యవస్థ – అత్యంత మానవీయ విలువలను నెలకొల్పే వ్యవస్థను నిర్మించడమే కమ్యూనిస్టుల అంతిమ లక్ష్యమని ప్రణాళిక చాటింది. కమ్యూనిస్టు వ్యవస్థను నిర్మించే క్రమంలో ముందటి అన్ని దశలలోను వర్గ పోరాటం తరతమ తేడాలతో కొనసాగుతూనే వుంటుందని కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రణాళిక చాటింది. వ్యక్తిగత ఆస్తి యొక్క అన్ని దుష్ట లక్షణాలకు, ధోరణులకు, ఆచరణలకు వ్యతిరేకంగా నిరంతరాయమైన, అప్రతిహతమైన సంఘర్షణ, పోరాటం జరగకుండా పురోగమనమూ, విజయాలూ ఉండజాలవని ప్రణాళిక ఉద్ఘాటించింది.

1871 పారిస్ కమ్యూన్, 1917 బోల్షివిక్ విప్లవం, 1949 చైనా నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవం–ఇంకా వివిధ దేశాలలో విప్లవోద్యమాలు దీనిని రుజువు చేశాయి.

ప్రతి దోపిడీ వ్యవస్థ తన దోపిడీని సాగించుకోవడానికి, పీడనను, హింసారతిని అమలుచేయడానికి తమ తమ రాజ్యాంగ యంత్రాలను అభివృద్ధి చేసుకొంటూ వచ్చాయనేది చారిత్రక సత్యం. శ్రామికవర్గ పార్టీ అయిన కమ్యూనిస్టుపార్టీ అంతిమ లక్ష్యం చేరుకునే ఈ మధ్య కాలంలో రాజ్యాంగ యంత్రంతో ఎలా వ్యవహరించాలి, అది విప్లవ పురోగమనానికి కల్పించే ఆటంకాలను ఎలా అధిగమించాలన్న సమస్యను విస్మరించజాలదు.

పాత దోపిడీ వ్యవస్థ స్థానంలో నూతన దోపిడీ రహిత వ్యవస్థను నిర్మించే కర్తవ్యం చాలా కీలకమైనది, క్లిష్టమైనది కూడా. శ్రామికవర్గ రాజ్యాన్ని నిర్మించుకోమనీ, నూతన వ్యవస్థను నిర్మించుకోమనీ చెప్పి, దోపిడీ వర్గాలు తమంతట తాము వూరికనే వైదొలగవు. వారు రాజ్యాంగ యంత్రాన్ని నిర్మించుకొన్నది తమ దోపిడీ వ్యవస్థను రక్షించుకోవడానికీ, ఆ వ్యవస్థపై జరిగే ధిక్కారాలను, తిరుగుబాట్లను, విప్లవ పోరాటాలను అణచివేయడానికేనన్నది కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక చెబుతున్నది. తిరగబడితే పోయేదేమీ లేదు బానిస సంకెళ్లు తప్ప' అని ఉద్బోధించింది. కమ్యూనిస్టులు తమ ఆశయాలను, లక్ష్యాలను దాచుకోకుండా వెల్లడించి; ప్రజలను చైతన్యపరచాలనీ ప్రణాళిక స్పష్టం చేసింది. ప్రజలను సంఘటితపరచడానికి కావలసిన నిర్మాణ, పోరాట రూపాలను రూపొందించుకోవలసిన బాధ్యత కమ్యూనిస్టులపై వుంది.

అన్ని ఖండాల, దేశాల పీడిత తాడిత ప్రజల విముక్తికి కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక మార్గదర్శకంగా నిలిచివుంది. ఈ ప్రణాళిక వెలుగులో భారత కమ్యూనిస్టులు చేసిన కృషిని విస్మరించలేము. శ్రామికులను సమీకరించారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీని స్థాపించారు. కమ్యూనిస్టుపార్టీ చేయవలసిన మరింకెన్నో కర్తవ్యాలున్నప్పటికీ చేసింది తక్కువగాదు.

బ్రిటీష్ వలసవాద సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఎంతో కృషి చేసింది. ఈ పోరాటానికి కావలసిన మూలుగులను – కార్మిక వర్గాన్ని, గ్రామీణ శ్రమ జీవులను సమీకరించి జాతీయోద్యమానికి వెన్నుదన్నుగా నిలిపింది. ఫ్యూడల్, జమిందారీ నిరంకుశ శక్తులకు వ్యతిరేకంగా సమరశీల పోరాటాలు నిర్మించింది.

దేశాన్ని సామ్రాజ్యవాద శక్తుల నుంచి విముక్తి చేయడానికి, ఫ్యూడలిజం కాడి కింద బానిసలుగా, అర్ధబానిసలుగా బ్రతుకుతున్న పీడిత ప్రజలను విముక్తి చేయడానికి కావలసిన కర్తవ్యాలను నిర్దేశించుకొంది.

మన సాంఘిక వ్యవస్థలోని వివక్షకు, అసమానతలకు వ్యతిరేకంగా చైతన్యంతో ప్రజా రాశులలోకి చొరబడింది. భూమిసమస్య, కౌలు, పాలు, వేతనాల సమస్యల ఆధారంగా రైతాంగాన్ని వ్యవసాయ కూలీ; గ్రామీణ పేదల సంఘాలను నిర్మించింది. పట్టణ కార్మికవర్గాన్ని – మునిసిపల్, ప్రెస్ కార్మికుల నుంచి మొదలెట్టి పారిశ్రామిక కార్మికుల వరకు, వారి పని పరిస్థితుల మెరుగుదల కొరకు, నిర్ణీత పనిగంటల కోసం, సరైన వేతనాల కోసం పోరాటాలు నిర్మించింది. ఒక్క మాటలో కార్మిక, కర్షక వర్గాలను దేశభక్తియుత శక్తులుగాను, వర్గ పోరాట శక్తులుగాను మలచింది. ఈ ఉద్యమాలకు దన్నుగా మహిళా, విద్యార్థి యువజనోద్యమాలను, నూతన సాహిత్య సాంస్కృతికోద్యమాలనూ నిర్మించింది. త్యాగశీలురయిన వేలాది కార్యకర్తలను తయారు చేసింది. లక్షలాది ప్రజలను సమీకరించి సాయుధ ప్రతిఘటనలకు, సాయుధ తిరుగుబాట్లకు నాయకత్వం వహించింది. ఫ్యూడలిజాన్ని, సామ్రాజ్యవాదాన్ని ఓడించి శ్రమ జీవుల రాజ్యం నిర్మించాలన్న ఆశయాన్ని దేశం నాల్గు చెరుగులకూ తీసుకెళ్లింది, కమ్యూనిస్టు పార్టీయే.

2

కమ్యూనిస్టు పార్టీ భారతదేశంలోని వివిధ వర్గాల, సెక్షన్ల ప్రజల సమస్యలపై మార్క్సిస్టు లెనినిస్టు దృష్టి కోణం నుంచి దృక్పథాలను రూపొందించింది. భాష సమస్య, జాతుల సమస్య, మతం – కులం సమస్య, విద్యా సాంస్కృతిక సమస్య, ఆదివాసీల సమస్య, మహిళల స్థానం సమస్య, గిరిజన సంస్కృతి – గిరిజన స్వయం పాలన సమస్య, అటవీ హక్కుల సమస్య, కరువుకాటకాల సమస్య, నదీజలాల సమస్య, చేతి వృత్తులు – చిన్నవ్యాపారస్తుల సమస్య, సముద్ర తీర ప్రజల సమస్యలను పరిశీలించి పరిష్కారాలనూ, డిమాండ్లనూ రూపొందించింది.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ నెలకొల్పిన, సాధించి పెట్టిన – రాజకీయ ఉద్యమ నిర్మాణ ఒరవడికి నేడు కమ్యూనిస్టులుగా మిగిలివున్నవారే వారసులు! ఆ వారసత్వాన్ని స్వీకరిస్తున్నామంటే–దానిలోని మంచికీ చెడ్డకీ గూడ బాధ్యత వహించాలి, సరిదిద్దుకోవాలి. వర్గపోరాట సిద్ధాంతం నుండి నేర్చుకొంటూ వర్తమానానికి ఉపయుక్తం చేసుకోవాలి. మంచి విషయాలను స్వీకరించి, చెడ్డ విషయాలను వదిలించుకోవడానికి కార్మికవర్గ చైతన్యంతో వ్యవహరించాలి. ఇదే నేడు కమ్యూనిస్టులుగా మిగిలి వున్న వారి బాధ్యత, కర్తవ్యం!

1925లో ఆవిర్భవించిన భారత కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం అంటే కేవలం కమ్యూనిస్టు నాయకులు – కొంతమంది కార్యకర్తలు మాత్రమే కాదు. దేశభక్తులు, ప్రజాతంత్రవాదులు, శ్రమజీవులయిన–కార్మికులు, గ్రామీణ రైతు–కూలీలు, సంఘటితరూపం లేని వృత్తులలో, వ్యాపారాలలో, వ్యాపకాలలో పనిచేస్తున్న గ్రామీణ, పట్టణ ప్రాంత శ్రమజీవులు, మధ్యతరగతి మహిళలు, మధ్యతరగతి యువకులు, విద్యార్థులు, సాహిత్యకారులు, కళాకారులు –వీరందరి సంఘాలూ, ఈ సంఘాల ద్వారా నిర్మించిన ఆందోళనలూ పోరాటాలూ – వీటన్నింటికీ మించి ఆశయసాధన కోసం ఎందరో కామ్రేడ్స్ స్వచ్ఛందంగా త్యాగపూరితంగా జీవితాలను పణంగా పెట్టి నిర్మించిన ఉద్యమమే భారత కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం!

ఇదొక దశ. ఈ దశ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో ఉత్కృష్టమైనది. అయితే అది నేడు ఛిన్నాభిన్నంగా ఎందుకున్నది? ఎందుకు దెబ్బతిన్నది? నిజమే! కానీ కమ్యూనిస్టు ఆశయం చావలేదు. అది నిలబడి వుంది. దాని ఆశయ పతాకను మోసే కమ్యూనిస్టులు, కమ్యూనిస్టు విప్లవకారుల సంఖ్య చిన్నది కాదు. నివురుగప్పిన నిప్పులా, తేట కింద ఉడుకుతున్న గంజిలా కమ్యూనిస్టు ఆశయం కొనసాగుతూనే వుంది. ఈ ఆశయ బలంతో చరిత్రను సమీక్షించుకొంటారు, గుణపాఠాలు నేర్చుకొంటారు, ముందుకు సాగుతారు.

3

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో ఫాసిజం ఓటమి, ప్రజాస్వామ్య, శాంతికాముక శక్తుల విజయం ప్రపంచపటంపై ఎన్నో మార్పులను తెచ్చింది. సోవియట్ రష్యా యుద్ధ విజేతగా నిలవడం, యుద్ధ విధ్వంసం నుండి దేశాన్ని పునర్నిర్మించుకోవడం, సోషలిస్టు నిర్మాణం విజయపథాన సాగుతూవుందనుకోవడం, తూర్పు యూరప్ దేశాలలో శ్రామికవర్గ పార్టీలు అధికారం చేజిక్కించుకొనడం, చైనా ప్రజాతంత్ర విప్లవం విజయానికి చేరువగా వుండటం లాంటివీ, మన దేశంలో రైతాంగ పోరాటాల విజృంభణ: పార్టీ వివిధ రంగాలలో అప్పటికే సాధించిన పురోగతి లాంటివి మన పార్టీ నాయకత్వంపైన, శ్రేణులపైన రెండు రకాల ప్రభావాలు చూపాయి. గతితార్కిక భౌతికవాద దృష్టి కోణం లోపించిన స్వీయాత్మక ఆలోచనలు పైచేయి సాధించాయి. కేంద్ర నాయకత్వం రైతాంగ, కార్మిక ఉద్యమాలను రెండు రకాల మార్గదర్శకాలతో నడిపింది. దీనికి నాయకత్వం యొక్క రాజకీయ సిద్ధాంత అవగాహనా తేడాలే కారణం. రెండు మూడు అవగాహనల పైన కేంద్ర నాయకత్వ స్థాయిలో సంఘర్షణ సాగింది.

ఒకటి : భారత బూర్జువావర్గ నాయకత్వ వర్గ స్వభావాన్ని అంచనా కట్టడంలో తేడాల ప్రభావం.

రెండు : అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో తలెత్తిన సిద్ధాంత విభేదాల ప్రభావం.

ఇవి రెండూ కమ్యూనిస్టు పార్టీ చీలికకు మూల కారణాలుగా వున్నాయన్న వాస్తవాన్ని విస్మరించలేం. దీనిపై సహృద్భావపూరితమైన చర్చలే ఐక్యతకు మార్గం చూపుతాయి. మన అవగాహనలో ఏర్పడిన లోపాలను, జరిగిన పొరబాట్లను, చేసిన తప్పులను సరిదిద్దుకొని పురోగమించడానికి దారి చూపుతాయి.

అర్ధఫ్యూడల్, అర్ధ వలస వ్యవస్థా? పరాధీన పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థా? లేక నయా వలస వ్యవస్థా? ఈ మూడింటిలో ఏది సరైనది? పై సమస్యతో పాటు మరో కీలకమైనది. అలాగే ఏ విప్లవ దశలో వున్నాం, అన్న విషయాలపై తేడాలు – సమాజ పరిణామ క్రమంలోని వివిధ దశలలో – బానిస, అర్ధబానిస, ఫ్యూడల్, అర్ధఫ్యూడల్, పెట్టుబడిదారీ, సోషలిస్టు – వ్యవస్థల క్రమ పరిణామంలో మనం ఏ దశలో వున్నాం? ఈ సమస్యపట్ల గూడ మన కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం విభేదాలతో, గందరగోళాలతో కొట్టుమిట్టాడుతూ వుంది.

భారత బడా బూర్జువావర్గ స్వభావం, అధికారం దాని చేతులలోకి వచ్చిన క్రమం, సామ్రాజ్యవాదంతో దాని లొంగుబాటు సంబంధాలు; ఫ్యూడల్ భూస్వామ్య వర్గం, సామ్రాజ్యవాదులు నిలబడటానికీ; సామ్రాజ్యవాదం ఫ్యూడలిజం నిలబడటానికీ పరస్పరం దోహద పడుతున్నాయా? లేదా? అన్న సమస్య వివాదాంశంగా మిగలలేదా? అంచనాలలో తీవ్రమైన తేడాలు లేవా?

జాతీయ బూర్జువావర్గం అంటే ఎవరు? పారిశ్రామిక, బడావ్యాపార వర్గమా? వ్యక్తిగత ఆస్థి, వ్యక్తిగత సంపాదన కలిగిన మధ్యతరగతి, ఉన్నత మధ్యతరగతి వర్గమా? ఈ విషయంలో కొనసాగుతున్న అస్పష్టతలు కమ్యూనిస్టు పార్టీ నిర్మాణ ఐక్యతకు భంగం కలిగించలేదా?

జాతీయోద్యమంలో బూర్జువా వర్గనాయకత్వం యొక్క తాత్విక ఆలోచనలకు, వారి నాయకత్వ కౌశలానికి మన పార్టీ నాయకత్వం ముగ్ధులు కావడం యొక్క లక్షణం, మన వర్గ దృక్పథాన్ని, వర్గ పోరాట మొనను మొద్దుబార్చలేదా? జాతీయోద్యమ నాయకత్వంలో ఒకటిగా మన పార్టీ నాయకత్వ పాత్ర తగ్గించబడలేదా? దీని ఫలితంగా పార్టీకి పట్టుగొమ్మలైన, పునాది రాళ్లయిన అట్టడుగువర్గాలు, గ్రామీణ శ్రమజీవులు, పట్టణ కార్మికవర్గం, దోపిడీ ప్రభుత్వాలు సంస్కరణల ద్వారా కల్పించిన ఆశల వెంట కొట్టుకుపోలేదా? వర్గపోరాటాల నిర్వహణలో గతితార్కిక సూత్రాలు గాలికి వదిలివేసిన ఫలితంగా మార్క్సిజానికి భిన్నమైన సిద్ధాంతాలు మనల్ని వెంటాడటం లేదా? మన ప్రజా పునాది, మన పట్టు సడలిపోలేదా? శ్రామికవర్గ పోరాటంలో మన పక్షంవారెవరు? దోపిడీవర్గ పక్షం వారెవరు? అన్న విషయంలో వర్గ ప్రాతిపదికతో నిర్ణయాలుంటున్నాయా? ఈ సమస్యపై వర్గేతర దృష్టికి మన శక్తియుక్తులు బలికావడం లేదా?

మనం–కమ్యూనిస్టులమనుకొంటున్నవాళ్లం, భౌతికంగా ఒక నిర్మాణంగా లేకపోవడానికి కారణాలు వ్యక్తిగత ప్రతిష్ట, వ్యక్తిగత అహంభావాలు, పదవీకాంక్షలే కారణమని మన వ్యతిరేకులు అనటమే గాదు, పెద్ద ఎత్తున వ్యతిరేక ప్రచారం సాగిస్తున్నారు. దీనిని, కమ్యూనిస్టు అభిమానులూ, విప్లవోద్యమ శ్రేయోభిలాషులూ కూడా అనుకోవడం, నిస్పృహ, నిరాశలు వ్యక్తం చేయడం అన్న లక్షణం; తాత్విక, సైద్ధాంతిక, రాజకీయ, నిర్మాణపరమైన కారణాలు చూడలేకపోవడం కిందికి రాదా?

పై సమస్యలపై కమ్యూనిస్టు పార్టీల నిర్మాణంలో సిద్ధాంత ప్రాతిపదికన, వర్గపోరాట ప్రాతిపదికన విభేదాలను చర్చించుకోవడం లేదు. అప్రాధాన్య విషయాలకు, వాస్తవంగా సమస్యగాని విషయాలపై చర్చలు కేంద్రీకరించబడ్తున్నాయి.

అవకాశవాద సిద్ధాంతకారులు, అవకాశవాద మేధావులు కల్పిస్తున్న గందరగోళాలు నిజమైన, చిత్త శుద్ధిగల కమ్యూనిస్టులపైన, మార్క్సిస్టు – లెనినిస్టులపైన ప్రభావం చూపుతున్నాయి. కమ్యూనిస్టు శ్రేయోభిలాషులను నిస్పృహకు గురిచేస్తున్నాయి. అందుచేత పై ప్రశ్నలన్నింటిని విస్తృత చర్చల కోసం చేపడదాం. మన ఆచరణను ప్రక్కనబెట్టకుండా విప్లవోద్యమానికి సంబంధించిన సమస్యలను ఆవేశకావేషాలకు, అభిమాన – దురభిమానాలకు గురికాకుండా చర్చించుకోవడం ఒక చారిత్రక బాధ్యతగా, కర్తవ్యంగా కమ్యూనిస్టులందరి ముందుకు వచ్చి నిలబడి వుంది.

అందుకే భారత కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ వారసత్వాన్ని స్వీకరించే కమ్యూనిస్టులం, మన మన పూర్వ నాయకులు చేసిన కృషి నుంచీ, వారి నాయకత్వాన సాగిన పోరాటాల నుంచీ వివిధ సామాజిక, రాజకీయ, సాంస్కృతిక విషయాల పట్ల తీసుకొన్న వైఖరుల నుంచీ, వారి మధ్య సాగిన అవగాహనా తేడాలు, దృక్పథాల్లో తేడాలు అంతిమంగా తీవ్రమైన విభేదాలుగా రూపు దాల్చడం, చేపట్టిన వైఖరుల నుంచి వెనక్కు తగ్గడం, మార్చుకోవడం లాంటివి కల్పించిన అపవిశ్వాసాల మూలంగా కలసివుండలేని పరిస్థితులు ఏర్పడటం లాంటి అనేక సమస్యలను గుర్తుచేసుకొని, పరిశీలించుకోవడానికి ఒక ప్రయత్నం చేయవలసి వుంది.

ఆ ప్రయత్నంలో భాగంగానే 1940ల నుండి కమ్యూనిస్టు పార్టీ సాగించిన కృషినీ, వివిధ సమస్యలపై తీసుకొన్న వైఖరులనూ పరిశీలించడానికి కామ్రేడ్స్ పూనుకొన్నారు. వారి కృషి ఎంతో శ్లాఘనీయమైనది: ఆనాటి సాహిత్యం నుంచీ, పార్టీ నిర్వహించిన నాటి ప్రజాశక్తి, విశాలాంధ్ర, జనశక్తి పత్రికల నుంచి ఎన్నో విషయాలను సేకరించడం, పరిశీలించడం చేశారు. అంతర్జాతీయంగా, జాతీయంగా వెలువడిన అనేక డాక్యుమెంట్‌ల నుంచి నాటి నాయకత్వం వ్రాసిన వ్యాసాలు, ఉపన్యాసాలు, ప్రకటనలను అంశాల వారిగా విడగొట్టి ప్రచురించడానికి సిద్ధం చేశారు. రెండు ప్రవాహాల వారు – మార్క్సిజం, లెనినిజంను తమ సైద్ధాంతిక దృక్పథంగా కలిగి వున్నవారు; మార్క్సిజం – లెనినిజం – మావో ఆలోచనా విధానంను తమ సైద్ధాంతిక దృక్పథంగా కలిగి వున్నవారూ – పరిశీలించడానికి, పరిశోధించడానికి ఇవన్నీ తోడ్పడతాయని ఆశిస్తున్నాను. ✶

పని ప్రదేశాల్లో 'ప్రమాదాలు'

పాకిస్తాన్

పాకిస్థాన్‌లోని – గుజ్వాన్‌వాలా నగరం, బిలాల్‌గంజ్ మార్కెట్ ప్రాంతంలోని ఓ ఫ్యాక్టరీలో 6-1-16న బాయిలర్ ప్రేలుడు సంభవించింది. ఫ్యాక్టరీలో పనిచేస్తున్న కార్మికులంతా ప్రేలుడు ధాటికి కుప్పకూలిన భవన శిధిలాల క్రింద చిక్కుకొని తీవ్రంగా గాయపడ్డారు. సంఘటనా స్థలంలోనే ఓ కార్మికుడు మరణించాడు.

పాకిస్థాన్‌లోని బెలూచిస్థాన్ రాష్ట్రంలో 1-11-16న గడాని షిప్ – బ్రేకింగ్ ఆవరణలో జరిగిన భారీ విస్ఫోటనాల కారణంగా 26 మంది కార్మికులు మరణించారు. మరో 50 మంది కార్మికులు తీవ్రంగా గాయపడ్డారు. ఓడ నుండి విడగొట్టిన ఓ చమురు ట్యాంకులో ప్రేలుళ్ళు జరిగిన సందర్భంలో వందమందికిపైగా కార్మికులు అందులో పనిచేస్తున్నారు.

సౌదీ అరేబియా

సౌదీ అరేబియాలో జుబాలోని యునైటెడ్ పెట్రో కెమికల్ ప్లాంట్ నిర్మాణ ప్రదేశంలో 16-4-16న సంభవించిన అగ్ని ప్రమాదంలో 12 మంది కార్మికులు మంటల్లో చిక్కుకొని మరణించగా, మరో 11 మంది కార్మికులు మంటల వలన తీవ్ర గాయాలపాలయ్యారు. ఈ దుర్ఘటనలో ప్రాణాలు కోల్పోయినవారిలో ఐదుగురు కార్మికులు మనదేశంలోని కర్నాటక రాష్టానికి చెందినవారు.

మెక్సికో

మెక్సికో ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలో నడపబడుతున్న పెట్రోలియాస్ మెక్సికనోస్ అనే పెట్రో రసాయన కర్మాగారంలో 21-4-16న జరిగిన ప్రేలుడులో 24 మంది కార్మికులు అక్కడికక్కడే ప్రాణాలొదలగా, 13 మంది కార్మికులు అత్యంత తీవ్ర గాయాలపాలై ఆసుపత్రిలో చేరారు.

చైనా

చైనాలోని జియాంగ్సి రాష్ట్రంలో నిర్మాణంలోనున్న విద్యుదుత్పత్తి కర్మాగార భవనం 21-11-16న కుప్పకూలిన ఘటనలో 67 మంది మృత్యువాతపడ్డారు. ఒక కార్మికుని జాడ తెలియరాలేదు. ఆ సమయంలో 70 మంది కార్మికులు ఆ కర్మాగారంలో పనిచేస్తున్నారు. తమ సూపర్ లాభార్జనల కోసం అనేక కంపెనీలు పని ప్రదేశాల్లో భద్రతా ప్రమాణాలను పూర్తిగా నిర్లక్ష్యం చేస్తుండటంతో చైనాలో ఇలాంటి 'ప్రమాదాల' సంఖ్య పెరుగుతోంది. అధికారిక సమాచారం ప్రకారం గత సం॥రం చైనాలో పని ప్రదేశాలలో 2,81,000 ప్రమాదాలు జరుగగా, ఈ ప్రమాదాల బారినపడి 66,182 మంది కార్మికులు ప్రాణాలు కోల్పోయారు.

30-10-16న యువాన్‌బావోషామ్ జిల్లా ఛీఫెంగ్ నగరంలో జరిగిన ప్రమాదంలో 17 మంది కార్మికులు, మరో ప్రాంతంలోని బొగ్గుగనిలో జరిగిన ప్రేలుడులో 38 మంది కార్మికులు, 3-12-16న క్యాథే నగరంలోని ప్రైవేటు బొగ్గుగనిలో జరిగిన మరో ఘటనలో 21 మంది కార్మికులు దుర్మరణం చెందారు.

భారతదేశం

కర్నాటక రాష్ట్రం – దొడ్డబల్పుర పట్టణం, ఖస్బాగ్ రోడ్డులో 3-4-16న పూడుకుపోయిన భూగర్భ మురుగునీటి గొట్టంలో దిగిన కార్మికులు మలినాలను శుభ్రంచేసే పనిలో వుండగా హఠాత్తుగా లోపలికి కూరుకుపోతూ సహాయం కోసం కేకలు వేశారు. దోవనపోతున్న మరో ఇరువురు వారిని రక్షించే ప్రయత్నంలో తాము కూడా అందులో పడిపోయి నలుగురూ దుర్మరణం పాలయ్యారు. పారిశుధ్య కార్మికులచేత పనిచేయిస్తున్న కాంట్రాక్టరు, ఆ కార్మికులకు మ్యాన్‌హోల్‌లో దిగి పనిచేసేటప్పుడు కల్పించవలసిన కనీసపాటి రక్షణ పరికరాలను కూడా కల్పించలేదు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం – విజయవాడలో ఓ కాంట్రాక్టరు ద్వారా జాతీయ రహదారి వెంట సుందరీకరణ పనులు చేస్తున్న కూలీలలో ఇద్దరు మహిళలు 7-4-16న మొక్కలను పైకి ఎత్తే క్రమంలో 132 కె.వి. విద్యుత్తు తీగలు తాకి మరణించారు; మరో ఇద్దరు మహిళా కూలీలు తీవ్రంగా కాలిన గాయాలపాలయ్యారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం – విశాఖపట్నం దగ్గరలోని భీమునిపట్నంలో 8-4-16న దివి లేబొరేటరీస్‌లో జరిగి అగ్ని ప్రమాదంలో ముగ్గురు తీవ్రంగా గాయపడ్డారు. వీరిలో ఇరువురు మరణించారు.

ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రం – లక్నోలోని ఓ మెట్రో రైలు మార్గం నిర్మాణ పనుల్లో పైనుండి స్లాబు కూలిన ఘటనలో 17-4-16న ఒక కార్మికుడు అక్కడికక్కడే మరణించాడు, మరో ముగ్గరికి తీవ్ర గాయాలయ్యాయి. ఈ మెట్రో ప్రాజెక్టు పనులు ప్రారంభించిన తర్వాత జరిగిన రెండో ఘటన ఇది.

గుజరాత్ రాష్ట్రం – అహమ్మదాబాద్‌కు దగ్గరలోని ముంద్రా (కచ్ జిల్లా) వద్ద 4600 మెగావాట్ల సామర్ధ్యం కల్గిన ఆదాని గ్రూపుకు చెందిన ఓ విద్యుత్ కర్మాగారంలో 20-4-16న జరిగిన ఓ ప్రమాదంలో 21 మంది కార్మికులకు తీవ్రంగా కాలిన గాయాలయ్యాయి.

తెలంగాణా రాష్ట్రం – హైద్రాబాద్‌లో 2016 మే 1వ తేదీన వలసవచ్చిన కార్మికులు సుల్తాన్ బజార్‌లోని ఓ మ్యాన్‌హోల్‌లో దిగి శుభ్రపరుస్తుండగా ఇరువురు కార్మికులు విషపూరిత వాయువులను పీల్చి మరణించారు. కాగా, వీరిని ఆ పనిలో ఎవరు నియమించారో తమ బాధ్యతకాదంటే తమది కాదంటూ అధికారులు చేతులు దులుపుకున్నారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం – కడప జిల్లాలోని లక్ష్మీపురంలోని ఓ విద్యుత్తు స్తంభంపైకి ఎక్కి 5-5-16న మరమ్మత్తులు చేస్తుండగా నందిపల్లె రూరల్ ఫీడర్ స్టేషన్‌కు చెందిన ఓ జూనియర్ లైన్‌మెన్ మరణించాడు. ట్రాన్స్‌కో అధికారుల నిర్లక్ష్యమే ఆ కార్మికుని ప్రాణాలు పోవటానికి కారణమని వారి కుటుంబసభ్యులు పేర్కొన్నారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం – విశాఖపట్నంలోని పరవాడ ఫార్మాసిట్‌లోని శ్రీకర్ లాబొరేటరీస్‌లో 25-5-16న జరిగిన అమ్మోనియం నైట్రేట్ ట్యాంకు ప్రేలుడు ఘటనలో ఒక కార్మికుడు మరణించగా, 21 మంది కార్మికులు తీవ్రంగా గాయపడ్డారు.

మహారాష్ట్ర – థానే జిల్లాలోని 'మహారాష్ట్ర ఇండస్ట్రియల్ కార్పొరేషన్' ప్రాంతంలో పారిశ్రామిక రసాయనాలను ఉత్పత్తిచేసే 'ఆచార్య కెమికల్స్ గ్రూపు'కు చెందిన పరిశ్రమలో 26-5-16న జరిగిన భారీ విస్ఫోటనంలో ఐదుగురు కార్మికులు దుర్మరణం చెందగా మరో 119 మందికి తీవ్ర గాయాలయ్యాయి. తప్పుగా జరిపిన రసాయన చర్య ఫలితంగా ఈ ఘటన జరిగింది. ఈ ప్రేలుడు ప్రభావం ఎంత తీవ్రంగా వుందంటే దాదాపు కిలోమీటరు దూరంలో వున్న కిటికీ అద్దాలు సైతం బీటలువారాయి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం – శ్రీకాకుళం వద్ద సంకిలి సుగర్ ఫ్యాక్టరీలో ఇథనాల్ ట్యాంకును శుభ్రపరిచే పనిలో వుండగా ఊపిరాడని ఘటనలో 27-5-16న ముగ్గురు కార్మికులు మరణించారు. యాజమాన్యం తీసుకోవలసిన జాగ్రత్త చర్యల గురించి పలుమార్లు దృష్టికి తీసుకెళ్ళినా, యాజమాన్యం పట్టించుకోకుండా, పూర్తి నిర్లక్ష్యం వహించిన ఫలితంగానే ఈ దుర్ఘటన సంభవించిందని సహ కార్మికులు పేర్కొన్నారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం – విశాఖజిల్లా నక్కపల్లిలోని హెటరో డ్రగ్స్ పరిశ్రమలో జరిగిన ప్రేలుడు ఘటనలో 22-6-16న ఒక కార్మికుడు మరణించగా, మరో ఇద్దరు కార్మికులకు తీవ్రంగా గాయాలయ్యాయి. భద్రతా ప్రమాణాలు పాటించాల్సిన యాజమాన్యపు పూర్తిస్థాయి నిర్లక్ష్యమే ఈ ఘటనకు కారణం.

పశ్చిమబెంగాల్ రాష్ట్రం – హౌరా జిల్లా థులాగ్‌లోని ఓ అల్యూమినియం ఫ్యాక్టరీలో 6-7-16న బాయిలర్ బ్రద్ధలైన ఘటనలో ఐదుగురు కార్మికులు మరణించారు. వీరితోపాటుగా మరో ఏడుగురు కార్మికులు తీవ్రంగా గాయపడ్డారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం – కృష్ణాజిల్లా, పరిటాల వద్ద 22-7-16న ఓ క్వారీలో పనిచేస్తున్న కార్మికులపై బండరాళ్ళు దొర్లిపడిన ఘటనలో ఇరువురు మరణించారు. మరో కార్మికునికి తీవ్ర గాయాలయ్యాయి. వీరు ఒడిషా నుండి వలస వచ్చిన కార్మికులు.

తెలంగాణా రాష్ట్రం – హైదరాబాద్ ఫిల్మ్‌నగర్ సాంస్కృతిక కేంద్రం చట్ట విరుద్ధంగా ఓ భవన నిర్మాణం చేపట్టింది. ఆ పనులు సాగుతుండగా, 24-7-16న ఇద్దరు కార్మికులు పై నుండి రాళ్ళుపడిన ఘటనలో నలిగిపోయి మరణించారు. 12 మంది కార్మికులు తీవ్ర గాయాలపాలయ్యారు. వీరంతా కర్నాటక నుండి వలస వచ్చిన కార్మికులు.

మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం – పూనే జిల్లాలోని బలేవాడ వద్ద నిర్మాణంలో వున్న కాంక్రీటు స్లాబు కూలిపడిన దుర్ఘటనలో 29-7-16న 9 మంది భవననిర్మాణ కార్మికులు మరణించగా, మరో ఇరువురు తీవ్ర గాయాల పాలయ్యారు. వీరంతా బీహార్ నుండి వలసవచ్చిన కార్మికులు. ఖ్యాతివహించిన ప్రైడ్ పర్పుల్ గ్రూపు సంస్థలకు చెందిన ఓ భవన సముదాయపు 13వ అంతస్తులో నిర్మాణ పనులలో వున్న ఈ కార్మికులు దుర్మరణం చెందారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం – అనంతపూర్‌జిల్లా, ప్రసన్నాయునిపల్లె గ్రామంలో 4-8-16న రైల్వేట్రాక్ ప్రక్కనే వున్న సెల్‌ఫోన్ టవర్ మరమ్మత్తులు నిర్వహించే పనుల్లో వున్న ఓ ప్రైవేటు టెలికాం కంపెనీకి చెందిన ఇద్దరు సిబ్బంది రైలు ప్రమాదానికి గురై మరణించారు.

తెలంగాణా రాష్ట్రం – హైద్రాబాద్‌లోని అయ్యప్ప సొసైటి వద్ద 13-8-16న మ్యాన్‌హోల్ శుభ్రపరిచే పనిలో వున్న ముగ్గురు కార్మికులు దుర్మరణం చెందారు. ఆ పనిలో అనుభవంలేని కార్మికులకు ఎలాంటి రక్షణ పరికరాలూ సమకూర్చకుండానే కాంట్రాక్టరు మ్యాన్‌హోల్ శుభ్రపరిచే పనిలోకి పంపారు. ఆ పనిలో వుండగా వారు దానిలో మునిగి మరణించారు. వారిని రక్షించే ప్రయత్నంలో ఓ ట్యాక్సీ డ్రైవర్ కూడా మృతి చెందారు.

తమిళనాడు రాష్ట్రం – విల్లుపురం జిల్లాలో బాణాసంచా తయారీ పరిశ్రమలో ప్రేలుడు సంభవించి 9-10-16న ఐదుగురు కార్మికులు మరణించగా, మరో పదిమంది తీవ్రంగా గాయపడ్డారు. ఆ భవనం కూడా బీటలువారేంత తీవ్రతతో ఆ పేలుడు జరిగింది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం – తూర్పుగోదావరిజిల్లా కాకినాడకు దగ్గరలోని కట్టమూరు గ్రామంలోని నొక్కంటి సీఫుడ్స్ పరిశ్రమ నుండి అమ్మోనియా వాయువు వెలువడటంతో అక్కడ పనిచేస్తున్న 44 మంది కార్మికులు – వీరిలో అత్యధికులు మహిళలు – తీవ్ర అస్వస్థతకు గురయ్యారు. 25-10-16 భోజన విరామం తర్వాత రాత్రి షిఫ్టులో రెండు ప్రాసెసింగ్ విభాగాల నుండి ఈ వాయువు వెలువడింది.

ఘజియాబాద్‌లోని ఓ నివాస ప్రాంతంలో అనుమతులు లేకుండా నడపబడుతున్న ఓ దుస్తుల తయారీ పరిశ్రమలో 10-11-16న భారీ మంటలు వ్యాపించి 13 మంది కార్మికులు మరణించగా, ముగ్గురు కార్మికులు గాయాలపాలై, తృటిలో ప్రాణ ప్రమాదం నుండి తప్పించుకోగలిగారు. ఆ సమయంలో పరిశ్రమ మొదటి అంతస్తులో విశ్రాంతి తీసుకుంటున్న ఈ 16 మంది కార్మికులకు ఊపిరి అందలేదు.

పానిపట్టుకు దగ్గరలోని కరూరు గ్రామంలోని ఓ స్పిన్నింగ్ మిల్లులో 26-11-16న అగ్నిప్రమాదం జరిగి ఏడుగురు కార్మికులు దుర్మరణం చెందారు; ముగ్గురు కార్మికులు తీవ్రగాయాలపాలయ్యారు.

తమిళనాడు రాష్ట్రం – తిరుచ్చి జిల్లా తురాయూర్ మరుగంపట్టి గ్రామంలోని వాట్రివెల్ ఎక్స్‌ప్లోజివ్స్ ప్రైవేటు లిమిటెడ్ అనే 'జెలిటెన్‌స్టిక్స్' ప్రేలుడు పదార్థాలు తయారుచేసే పరిశ్రమలో 1-12-16న భారీ విస్ఫోటనం జరిగి 18 మంది కార్మికులు ఘటనా స్థలంలోనే మృతిచెందారు.

తెలంగాణా రాష్ట్రం – హైద్రాబాద్, నానక్‌రామ్‌గూడాలో 260 చ॥గజాల అతికొద్ది ప్రదేశంలో ఓ నాటుసారా మాఫియా నాయకుడు అక్రమంగా 7 అంతస్తుల భవనం నిర్మాణం చేస్తుండగా, నిర్మాణంలో వున్న 7వ అంతస్తు కూలిపోయి నిర్మాణ పన్నులో వున్న 16 మంది ప్రాణాలొదిలారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం – శ్రీకాకుళంలోని అరవిందో ఫార్మాస్యూటికల్ పరిశ్రమలో మంటలు చెలరేగి ఇద్దరు కార్మికులు మరణించారు, మరో కార్మికుని పరిస్థితి విషమంగా మారింది.

మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం – పునేలోని కోండ్వా వద్దనున్న ఓ బేకరీలో మంటలు వ్యాపించి అందులో వున్న కార్మికులకు ఊపిరి అందక ఉత్తరప్రదేశ్ నుండి వలస వచ్చిన కార్మికులు ఆరుగురు మరణించారు.

జార్ఖండ్ రాష్ట్రం – గోడ్డా జిల్లాలో ఈస్ట్రన్ కోల్ ఫీల్డ్స్‌కు చెందిన రాజ్‌మహల్ ఓపెన్ కాస్ట్ బొగ్గుగని తవ్వకంలో 30-12-16న గని కుప్పకూలిన ఘటనలో ఏడుగురు కార్మికులు మరణించగా, 50 మంది కార్మికులు గనిలోనే చిక్కుకుపోయారు. మట్టిపొరలను తొలచి, అనవసరమైన వ్యర్ధాలను తొలగిస్తుండగా ఈ ప్రమాదం జరిగింది. ✡

తరిమెల నాగిరెడ్డి శతజయంతి సందర్భంగా...
టి.ఎన్. మెమోరియల్ ట్రస్టు ప్రచురణలు

తరిమెల నాగిరెడ్డి జీవితము - రాజకీయాలు
పేజీలు : 92 వెల : రూ. 50/-

తరిమెల నాగిరెడ్డి గురించి ఇంటర్వ్యూలు-జ్ఞాపకాలు
పేజీలు : 232 వెల : రూ. 90/-

మన లెనిన్
పేజీలు : 56 వెల : రూ. 25/-

నూతన చైనా నూతన ప్రపంచం
పేజీలు : 104 వెల : రూ. 50/-

వీరోచిత తెలంగాణా రైతాంగ సాయుధ పోరాటం
పేజీలు : 100 వెల : రూ. 50/-

భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ సిద్ధాంత రాజకీయ ఉద్యమ నిర్మాణ దృక్పథాలు - వైఖరులు - 1
పేజీలు : 566 వెల : రూ. 200/-

భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ సిద్ధాంత రాజకీయ ఉద్యమ నిర్మాణ దృక్పథాలు - వైఖరులు - 2
1/4 డెమ్మీ సైజు, పేజీలు : 350 వెల : రూ. 160/-

తాకట్టులో భారతదేశం (ఐదవ ముద్రణ)
పేజీలు : 558 వెల : రూ. 120/-

తాకట్టులో భారతదేశం నాడు - నేడు
పేజీలు : 56 వెల : రూ. 20/-

కాపీలకు : **మైత్రీబుక్‌హౌస్,** జలీల్ వీధి, కారల్‌మార్క్స్ రోడ్, విజయవాడ-2

అనంతపురం జిల్లా కరువుకు శుష్క వాగ్దానాలే శరణ్యమా?

ఆగ్రా అంటే తాజ్‌మహల్ గుర్తుకు వచ్చినట్లు, ఢిల్లీ అంటే పార్లమెంట్ భవనం గుర్తుకు వచ్చినట్లు, అనంతపురంజిల్లా అంటే కరువులు గుర్తుకువస్తాయి; వలసలు గుర్తుకు వస్తాయి; రైతుల ఆత్మహత్యలు, నేతన్నల ఆత్మహత్యలు గుర్తుకు వస్తాయి; ఆడపడుచుల్ని విపణి వీధికి తార్చే అమానవీయ సంఘటనలు గుర్తుకు వస్తాయి. దేశ వ్యాప్తంగా పత్రికా రంగంలోనూ, విశ్వ విద్యాలయ పరిశోధకులలోనూ అనంతపురం జిల్లా ప్రాముఖ్యత పొందింది, ఈ సమస్యల ద్వారానే. 1951లో ఈ ప్రాంతాన్ని పర్యటించిన 'ఎకనమిక్ అండ్ పొలిటికల్ వీక్లీ' విలేఖరి భయంకరమైన కరువు పరిస్థితులను, తాగునీటి కరువులను వివరిస్తూ ఒక వ్యాసం రాశాడు. అప్పటికీ, ఇప్పటికీ మధ్య 66 సంవత్సరాల కాలం వెళ్ళిపోయింది. కానీ పరిస్థితులు మారలేదు. అయితే కరువు పరిస్థితులు ప్రజా జీవనంలో మరింత సంక్లిష్ట సమస్యలను సృష్టించినాయి. అంతే తేడా. ఈ పరిస్థితులకు పాలకులు సిగ్గుపడాలో, ఈ ప్రాంతంలో నివశిస్తున్నందుకు ప్రజలు సిగ్గుపడాలో అర్థంకాని పరిస్థితి.

ఉమ్మడి మద్రాసు రాష్ట్రంలో అసెంబ్లీలో అప్పటి కమ్యూనిస్టు నాయకులు తరిమెల నాగిరెడ్డి, చంద్ర పుల్లారెడ్డిగార్లు రాయలసీమ కరువుల గురించి, ప్రజల బాధల గురించి అనర్గళంగా ఉపన్యసించినట్లు తెలుస్తున్నది. ఇప్పుడు మాట్లాడేవారు లేరు. కాంట్రాక్టులు, కమీషన్ల దందాకే పరిమితమవుతున్నవారు మన ప్రజా ప్రతినిధులు. సరే! ఇక కరువుల నేపథ్యాన్ని గురించి తెలుసుకుందాం.

వరుస కరువులు – వ్యవసాయం

తెలుస్తున్న చారిత్రక ఆధారాల ప్రకారం 1972 నుంచీ నేటివరకూ జిల్లాలో కరువులు వస్తూనే ఉన్నాయి. 1876లో వచ్చిన ధాతుకరువు ప్రజల మూల్గులను పిప్పి చేసింది. ఇన్నేళ్ళ క్రమంలో వచ్చిన మార్పు ఏమిటంటే ప్రతి రెండేళ్ళకు ఒకసారి వచ్చే కరువు, ప్రతి మూడేళ్ళకు ఒకటి నాలుగేళ్ళకు ఒకటిగా ప్రయాణిస్తూ, మధ్యలో ఖాళీ లేకుండా (అంటే పంట సంవత్సరాలు) లేకుండా ఉండే దశకు చేరుకున్నాయి. 2016 ఖరీఫ్ 8వ సంవత్సరం – అంటే గత ఎనిమిది సంవత్సరాలుగా జిల్లాలో కరువే.

అనంతపురం జిల్లా అత్యల్ప వర్షపాతం 522 మి.మీ. సాగుభూమి 25 లక్షల ఎకరాలు. వైశాల్యంలో ఉమ్మడి రాష్ట్రంలోనూ, రాష్ట్రం విడిపోయిన తరువాత పరిశేష ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోనూ సాగుభూమిలోనూ, వైశాల్యంలోనూ పెద్దదే. ఎగుడుదిగుడు భూములు. జిల్లా నైరుతి మూలలో ఉండే రొళ్ళ మండలం సముద్ర మట్టానికి 670 మీటర్ల ఎత్తులో వుంటే, ఈశాన్య భాగంలో వుండే తాడిపత్రి మండలం 274 మీ. ఎత్తులో వుంది. గుంటూరు, క్రిష్ణా రెండు జిల్లాలకంటే, పశ్చిమ, తూర్పుగోదావరుల రెండు జిల్లాల కంటే వైశాల్యంలో ఎక్కువ. పూర్తిగా వర్షాధారపు వ్యవసాయం మీదనే ఆధారపడిన జిల్లా. సాధారణంగా వర్షాధారం కింద పంటలు బతకడానికి కనీసం 700 మి.మీ. సగటు వర్షపాతం ఉండాలని వ్యవసాయ శాస్త్రజ్ఞులు చెబుతారు. గత వంద సంవత్సరాల వర్షపాతాన్ని పరిశీలిస్తే వర్షపాతంలో పెద్దగా తేడా లేకపోయినా పడే వర్షపు దినాల సంఖ్య తారుమారు కావడంచేతనే కరువులు అధికమైనాయి. నైరుతి రుతుపవనాలే జిల్లాకు ఆధారం. ఈశాన్య రుతుపవనాలు చుట్టపు చూపుగా వచ్చిపోతాయి. వాటివల్ల పెద్దగా ఉపయోగముండదు. ఈ నైరుతి రుతుపవనాలలో ప్రతి సంవత్సరం 100 నుండి 120 వర్షపుదినాలుండేవి. గత 50 సంవత్సరాలుగా 80 నుండి 100 రోజులకు కుదింపు జరిగితే, గత 25 సంవత్సరాల నుండి 60 నుండి 80 రోజులకు, ప్రస్తుతం 30 నుండి 60 రోజులకు వర్షపు రోజులు కుదించ బడినాయి. దీనితో సగటు వర్షపాతంలో పెద్దగా తేడా లేకున్నా పంటలు నష్టపోతున్న పరిస్థితులు కొనసాగుతున్నాయి.

సాగునీటి వనరుల సంగతి గమనిద్దాం

ఏ ప్రాంతంలోనైనా వ్యవసాయం బతికి బట్టకట్టాలంటే కనీసంగా 30 శాతం సాగుభూమికి నీటి వసతి ఉండి తీరాలని 1972లో భారత ప్రభుత్వం నియమించిన ఇరిగేషన్ కమీషన్ చెప్పింది. వర్షాభావం సంగతి పక్కనపెడితే కమీషన్ చెప్పిన ప్రకారం 8 లక్షల ఎకరాలకు సాగునీటి వసతి ఉండాలి. ఒకే ఒక నమ్మకమైన నీటివనరు తుంగభద్ర ఎగువ కాలువ. 21.50 టిఎంసిలు అధికారిక కేటాయింపులుంటే, పూడిక మూలాన 12 నుండి 15 టిఎంసిలలోపే వస్తున్నాయి. ఇందులో తాగునీటి సమస్య తీవ్రం కావడంతో 6 నుండి 7 టిఎంసిలు తాగునీటికోసం మళ్ళింపు పోగా, 1 లక్షా 40 వేల ఎకరాలకు నమ్మకంగా నీరు పారవలసిన చోట సగటున ప్రతి సంవత్సరం 70 నుండి 80 వేల ఎకరాలకు మాత్రమే నీరు అందు తోంది. ఇవి అధికారిక లెక్కలయినా అనధికారికంగా కాలువ మార్గమధ్యంలో నీటి దోపిడీల కారణంగా రైతులకు రావలసిన నీళ్ళు రావడంలేదు. వేదవతి నదిమీద 4.90 టిఎంసిల బచావత్ కేటాయింపులు ఉన్న బి.టి. ప్రాజెక్టుతోపాటు, పాపఘ్ని నది మీద ఉన్న సి.జి. ప్రాజెక్టు (చెన్నరాయ స్వామి గుడి ప్రాజెక్టు) చిత్రావతి నదిమీద ఉన్న యోగివేమన ప్రాజెక్టు, పెన్నానది మీద కుముద్వతి, అప్పర్ పెన్నార్ ప్రాజెక్టులు, హెచ్ఎల్‌సి స్టేట్ 2 క్రింద కట్టిన పి.ఎ.బి.ఆర్. రిజర్వాయరు (11 టిఎంసిల సామర్థ్యం) పురావస్తు కట్టడాలుగానే దర్శనమిస్తున్నాయి. వరదనీటి ఆధారంగా నిర్మిస్తున్న హంద్రీ – నీవా కాలువ 2013లోనే మొదటి దశ పూర్తయినా ఇంతవరకూ బ్రాంచి కాలువలు, పంటకాలువలు తవ్వలేదు. ఒక్క ఎకరానికి కూడా నీరు పారలేదు. హంద్రీ – నీవా ద్వారా 3,45,000 ఎకరాలకు జిల్లాకు నీరిస్తామని ప్రకటించివున్నారు. 2016లో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం జిల్లాలోని చెరువులకన్నింటికీ నీరిస్తామని ప్రకటించింది. కానీ వాస్తవంగా అధికారులు ఇచ్చిన వివరాల ప్రకారమే 4–5 మండలాలలోని 27 చిన్న చెరువులకు పాక్షికంగా మాత్రమే నీరిచ్చినారు. వారి నివేదిక ప్రకారమే 0.575 టిఎంసిలు (అర టిఎంసికి కొంచెం ఎక్కువగా) ఇచ్చినారు. మరోపక్క జిల్లాకు 37.5 టిఎంసిలు హంద్రీ – నీవా ద్వారా తెచ్చినట్లు పాలకపార్టీ నేతలు ప్రకటిస్తున్నారు. ఒక్క ఎకరాకు కూడా అధికారికంగా నీరివ్వకుండా మిగతా 37 టిఎంసిల నీరు జిల్లాలో ఎక్కడ దాచినట్లు? నిధులను అరిగించుకోగలిగిన సత్తా మన రాజకీయ నాయకులకు ఉందని నమ్మగలం కానీ, నీటిని ఎవరి కంటికీ కనపడకుండా దాచగల నేర్పరితనం అలవడినట్లు ఇంతవరకూ తెలియదు! ఇలాంటి మోసకారి ప్రకటనల వల్ల నీళ్ళన్నీ అనంతపురం జిల్లాకు మళ్ళిస్తున్నారని ఇతర ప్రాంతాల రైతులు అపోహలు పడడానికి అవకాశం ఇస్తున్నారు.

మరొక ప్రహసనం ఏమంటే, గత 2016 ఖరీఫ్‌లో పంటలు ఎండిపోతున్నాయని వాటిని ఒక తడితో కాపాడాలని స్వయంగా ముఖ్యమంత్రిగారే జిల్లాలో మూడురోజులు మకాంవేసి రోజూ ప్రెస్‌మీట్లు పెట్టి రెండువేళ్ళు చూపించాడు. 60 కోట్లతో రెయిన్‌గన్‌లు, ఇతర సరంజామా జిల్లాకు తెచ్చినట్లు, నాలుగు లక్షల ఎకరాల పంట కాపాడగలిగినట్లు అమరావతిలో ముఖ్యమంత్రి అదే రెండు వేళ్ళు చూపిస్తూ విలేఖరులకు చెప్పారు. చంద్రబాబుగారు చెప్పిన నాలుగు లక్షల ఎకరాల్లో ఒక్క ఎకరం పంట కూడా చేతికిరాలేదు. ఈ పరిస్థితుల్లో "నవ్విపోదురుగాక నాకేటి సిగ్గు" లాగా ఈ జిల్లా మంత్రులు – రైతులు సంతోషంగా పండుగ చేసుకుంటున్నారని బొంకుతున్నారు. ఇప్పుడు ఆ 60 కోట్ల సామాగ్రి అంతా తెలుగు తమ్ముళ్ళు తమ ఆధీనంలో ఉంచుకున్నారని, వాటిని తిరిగి తెచ్చుకోవడానికి అధికారులు నానా అవస్థలు పడుతున్నారని, కొంతమంది అయితే ఏకంగా వాటిని అమ్ముకున్నారని వార్తా పత్రికలలో వార్తలు వస్తున్నాయి.

తీవ్రమయిన తాగునీటి ఎద్దడి

గతంలో పెన్నా, చిత్రావతి, హగరి మిగతా ఉపనదుల ఆధారంగా నిర్మించిన తాగునీటి పథకాలన్నీ నీళ్ళు లేక మూలన పడినాయి. జిల్లాలోని దాదాపు 900 పంచాయితీలలో కనీసంగా 700 పంచాయితీ గ్రామాలు తీవ్రమైన నీటి కొరతను ఎదుర్కొంటున్నాయి. గతంలో పశువుల మేత దొరకక రైతులు పశువులను అమ్ముకుంటుంటే, ఇప్పుడు వాటికి నీటిని సమకూర్చలేక ఉన్నవాటిని అమ్ముకుంటున్నారు. ఒక గీటును చిన్నదిగా చేయాలంటే పక్కన పెద్ద గీతను గీయాలన్న సూత్రం మన పాలకులకు బాగా వంటపట్టి నట్టుంది. అందుకే గతంలో ఏ గ్రామం వెళ్ళినా సాగు నీరు కావాలి అనే రైతాంగం ఆ మాట మర్చిపోయి తాగడానికి నీరివ్వండి అంటూ అధికారులను, రాజకీయ నాయకులను ప్రాధేయపడుతున్నారు. తాగునీటి కొరతను కూడా అవకాశంగా మలుచుకోవడానికి నడుం కట్టిన పాలక పార్టీ నాయకులు, అధికారులు ట్యాంకుల ద్వారా నీటి సరఫరాలో దొంగలెక్కలు చూపుతూ ప్రభుత్వ నిధులను దోచుకుంటూ, ప్రజలను కటకటలాడిస్తున్నారు. కలుషిత నీటిని సరఫరా గావిస్తూ ప్రజలను రోగాల బారిన పడవేస్తున్నారు.

2015లో ముఖ్యమంత్రిగారు అనంతపురం జిల్లాలోనే కొన్ని పథకాలు ప్రకటించారు. అందులో ముఖ్యమయినవి (1) తక్కువ ధరకు 'అన్న' క్యాంటీన్లను ఏర్పాటుచేయడం (2) మినరల్ వాటర్ ప్లాంట్‌లు ఏర్పాటుచేసి రెండు రూపాయలకే బిందెడు నీరు ఇవ్వడం (3) వాటర్ గ్రిడ్ ఏర్పాటుచేసి ప్రతి గ్రామానికి తాగునీటి సరఫరా చేయడం. అయితే ఇంతవరకూ ఒక్క క్యాంటీన్ ఏర్పాటుచేయలేదు. మినరల్ వాటర్ ప్లాంటు జిల్లాలో 4–5 చోట్ల మాత్రమే ప్రారంభించి నెల తిరుగకుండానే మూసివేశారు. వాటర్ గ్రిడ్ ఏర్పాటును పూర్తిగా విస్మరించారు. వాటర్ గ్రిడ్ ద్వారా నీరు సరఫరా గావిస్తే తాగునీటి కొరతతో ఖాళీ అవుతున్న గ్రామాల సంఖ్య ఆగిపోయేది. అన్నీ 'అరచేతిలో వైకుంఠం'లాగే ఉండిపోతున్నాయి!.

కరువులతో గ్రామాలలో మారిన పరిస్థితులు

ఒకటి, రెండు సంవత్సరాలు కాదు; వరుసగా సంవత్సరాలకు సంవత్సరాలు కరువుల బారిన పడుతున్న గ్రామాలలో చాలా మార్పులు చోటుచేసుకుంటున్నాయి. హైదరాబాదు కేంద్రంగా "సెస్" సంస్థ ప్రకటించిన నివేదిక (ఈనాడు 10.1.2017) ప్రకారం అనంతపురం జిల్లా మానవాభివృద్ధి సూచికలో అధమ స్థానంలో వుంది. ఎస్.సి. బాలికలు 14.8 శాతం, బాలురలో 12.4 శాతం ప్రాథమిక స్థాయిలో బడి మానివేస్తున్నారు. ఎస్టీ బాలికలు 14.6 శాతం, బాలురు 10.4 శాతం బడులు మానివేస్తుండగా జిల్లాలో సగటున తరగతి గదికి 23.7 శాతంమంది ఉన్నట్లు సంస్థ నివేదిక పేర్కొంది. మరుగుదొడ్ల రాష్ట్రస్థాయిలో 48 శాతం ఉంటే జిల్లాలో 36.8 శాతం వున్నాయి. 2011 సంవత్సరంతో పోలిస్తే 6.43 శాతం మగవారు ఉపాధి కోసం వలసలు వెళ్ళిపోయారు. ఆరోగ్యపరంగా చూస్తే 58 శాతం పెద్దలలో రక్తహీనత ఉండగా కౌమార దశలో వున్నవారిలో 65 శాతం, 6 నెలల నుంచి 59 నెలల మధ్య శిశువులలో 75.6 శాతం మంది రక్తహీనతతో బాధపడుతున్నారని సంస్థ తన నివేదికలో పేర్కొంది. సర్వశిక్షా అభియాన్ లెక్కల ప్రకారమే జిల్లాలో 2755 మంది పిల్లలు బడి మానివేశారని తల్లిదండ్రులు వలసపోవడంతో 2015 మంది పిల్లలు ఏ ఆదరణా లేక ఇంటిపట్టునే అమ్మమ్మ, నాయనమ్మల వద్ద వుంటున్నారని గణాంకాలు చెబుతున్నాయి. 2017 చివరి సంవత్సరం ఇంటర్ ఫీజులు కట్టడానికి ఆర్థిక స్థోమత లేక 1500 మంది పరీక్ష ఫీజులు కట్టలేక విలువైన సంవత్సరాన్ని పోగొట్టుకున్నారని కూడా ఎస్ఎఫ్ఐ వెల్లడించింది.

2016 సంవత్సరంలోనే జిల్లా నుంచి దాదాపు నాలుగున్నర లక్షల మంది వలసలు వెళ్ళినారని ప్రభుత్వ అధికారులే ప్రకటిస్తున్నారు. వీరిలో చాలామంది కర్నాటక, తమిళనాడు, కేరళ రాష్ట్రాలకు వలసలు వెళ్ళి భాషలు, ప్రాంతాల భౌతిక పరిస్థితులు తెలియక దుర్భర పరిస్థితులలో బతుకుతున్నారు. చిన్నపిల్లలు లేనివాళ్ళు కుటుంబాలు మొత్తం వలస వెళ్ళితే, చదువుకుంటున్న పిల్లలను ఇళ్ళ వద్ద వదిలి ముసలివారిని కాపలాగా వదలి వెళ్తున్నారు. ఈ పిల్లలు తల్లిదండ్రుల ప్రేమకు దూరమై ఆలనాపాలనా లేక పెరుగుతున్నారు. ఇక వృద్ధుల పరిస్థితి వర్ణనాతీతం. వృద్ధాప్యంలో వారు అనారోగ్యం పాలయితే చూసేవారులేరు. 10.2.2015 ఆంధ్రజ్యోతిలో "చేదు నిజం" పేరున వచ్చిన వార్తకు విలేఖరికి బహుమతి దక్కింది. ఆ వార్తలోని విషయం ప్రకారం ప్రసవమయిన మరుక్షణం నుంచే తల్లి బిడ్డకు స్తన్యమిస్తే బిడ్డకు అలవాటవుతుందని పోతపాలతో పెంచమని ముసలివాళ్ళకు అప్పచెప్పి పయనమయిన భార్యాభర్తల కథనం ఇది. కదిరిలోని పదిమండలాలు ఇటువంటి సంచలన వార్తలకు నిలయంగా వున్నాయి. ఇక తల్లి మాత్రమే కాదు; పాలు తాగే నెలల పిల్లలు ఉన్నవారు సైతం పాలు రాకుండా మందులు మింగి ముసలివాళ్ళకు పసిగుడ్డును అప్పచెప్పి పయనమయిన కథనాలెన్నో వున్నాయి.

ఇదే ప్రాంతంలో సమాజానికి మాయని మచ్చలా, నాగరిక సమాజం తలదించుకునేలా మహిళలు పనుల పేరిట దుబాయ్ తదితర ప్రాంతాలకు ప్రయాణమవు తున్నారు. భాషరాని ఒంటరి మహిళలు దళారుల చేతుల్లో, యజమానుల చేతుల్లో ఏ విధంగా లైంగిక దాడులకు, శారీరక హింసలకు గురవుతున్నదీ కథలు వస్తున్నాయి. అదేవిధంగా ఉపాధి పేరుతో ఢిల్లీ, బొంబాయి, పూనా, తదితర నగరాలకు చడీ చప్పుడు లేకుండా మహిళల్ని ఎగుమతి చేసే మాఫియా కార్యకలాపాలు సాగుతున్నాయి. పోలీసులు, లాయర్లు, రాజకీయ నాయకుల అండతో బ్రోకర్లు తమ దందాను కొనసాగిస్తున్నారు. ప్రభుత్వం దీనిని నేరమయ కార్యకలాపాలకిందే చూస్తున్నది. కానీ దీనికి కారణమైన కరువుల నివారణకు మహిళలకు ఉపాధి పెంచడానికి చర్యలు తీసుకోవడం లేదు. ఈ అమానవీయ వ్యవహారాలు సాంఘిక సమస్యగా కనపడినా దీని వేళ్ళు కరువులో వున్నాయి. గ్రామీణ ప్రాంతాలలో వ్యవసాయరంగంలో ఉపాధి అవకాశాలు సన్నగిల్లడంతో ఉత్పన్నమయిన కుటుంబ కలహాలు, ఆర్థిక సంక్షోభాలు కలిసి మొత్తం సమాజాన్ని నేరమయం గావిస్తున్నాయి. ప్రభుత్వాలు ఒకవేళ ఆర్థిక స్థాయిని పునరుద్ధరించినా దిగజారిపోయిన సాంఘిక విలువలు, జీవన పరిస్థితులు, కుటుంబ సంబంధాలను తిరిగి పూర్వస్థితికి చేర్చడం అంత సులభమైన విషయం కాదు. 1939 నుంచీ 1945 వరకూ రెండవ ప్రపంచయుద్ధ కాలంలో బెంగాల్‌లో కరువు పరిస్థితులను వివరిస్తూ భబాని భట్టాచార్య అనే రచయిత తన 'So Many Hungers' లో వివరిస్తున్న పరిస్థితులకు అనంతపురంజిల్లా గ్రామీణ ప్రజల పరిస్థితులు తీసిపోవు. ✱

తక్షణ కరువు సహాయక చర్యలు చేపట్టాలని ధర్నా

అనంతపురం, 23-1-17 :

అనంతపురం జిల్లాలో కరవు వికటాట్టహాసం చేస్తోంది. పంటలులేక, పనులులేక, తిండిగింజలు కరవై, పశువులకు మేత – నీరు కరవై, గ్రామాలకు గ్రామాలే ఖాళీ అవుతున్న దుస్థితి నెలకొంది. జిల్లా మొత్తం సాగు విస్తీర్ణం 7 లక్షల 67 వేల 143 హెక్టార్లు. కాగా, ఈ సంవత్సరం 6 లక్షల 9 వేల హెక్టార్లలో మాత్రమే వ్యవసాయం చేయగలిగినా, వర్షాభావం – సాగునీటి కొరతతో ఈ పంటలన్నీ చేతికి రాకపోవటంతో, 3375 కోట్ల రూపాయలను రైతాంగం నష్టపోయారు. సెప్టెంబరు వరకు పుష్కరాల నిర్వహణలో తలమునకలైన ముఖ్యమంత్రి, అప్పుడే కన్నులు తెరచినట్టుగా అనంతపురం జిల్లాలో కరవు గురించి గుండెలు బాదుకుని, అక్కడి ప్రజాప్రతినిధులు, అధికారులెవ్వరూ కరవు తీవ్రత గురించి తన దృష్టికి తేలేదని వారిపై మండిపడి, తాను స్వయంగా అనంతపురంలో మకాం వేసి రెయిన్‌గన్ల ద్వారా కరవు పారద్రోలానని ఆర్భాటపు ప్రకటనలు చేశాడు. అయితే కరువు పారిపోకపోగా, విస్తరించిన కరవు రూపం కళ్ళెదుట నిలవటంతో పంట నష్టపోయిన రైతులకు ఎకరాకు ఆరువేల రూపాయల ఇన్‌పుట్ సబ్సిడీనిస్తామని ప్రకటించి ముఖ్యమంత్రి చేతులు దులుపుకోదలచాడు. మరోవైపున 2014 సంవత్సరం నుండి ఇప్పటిదాకా ఇన్‌పుట్ సబ్సిడీ ప్రకటనలేగానీ, ఆమేరకు కూడా రైతులకు అందటంలేదు. ఈ నేపథ్యంలో రైతుకూలీ సంఘం, ఏఐఎఫ్‌టియు(న్యూ) అనంతపురం జిల్లా కమిటీల ఆధ్వర్యంలో 23–1–17న తక్షణ, దీర్ఘకాలిక కరువు సహాయకచర్యలను డిమాండ్ చేస్తూ ఆందోళనకు పిలుపునిచ్చాయి.

ఈ పిలుపుమేరకు **అనంతపురం** రూరల్ మండల కార్యాలయం ఎదుట రైతుకూలీసంఘం, ఏఐఎఫ్‌టియు(న్యూ)ల ఆధ్వర్యంలో 23–1–17న ధర్నా జరిగింది. సంఘం జిల్లా అధ్యక్షులు కా॥ పి. చంద్రశేఖర్ అధ్యక్షతన జరిగిన ఈ కార్యక్రమంలో ప్రముఖ సాహితీవేత్త సింగమనేని నారాయణ పాల్గొని ఈ ఆందోళనకు తమ సంఘీభావాన్ని తెలిపారు. స్త్రీవిముక్తి సంఘటన నాయకులు కా॥ శ్రీలక్ష్మి తదితరులతోపాటు దాదాపు 100 మంది రైతు, కూలీలు ఈ ధర్నాలో పాల్గొన్నారు.

పామిడి మండల కేంద్రంలో తహసీల్దారు కార్యాలయం ఎదుట జరిగిన ధర్నాలో ఏఐఎఫ్‌టియు-న్యూ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కా॥ సి. పెద్దన్న పాల్గొని ప్రసంగిస్తూ జిల్లాలో సాగునీటి ప్రాజెక్టులన్నింటికీ సరిపడు మొత్తాన్ని ఈ సం॥ర రాష్ట్రబడ్జెట్‌లో కేటాయించి, అమలుచేయాలని డిమాండ్ చేశారు. (తరువాయి 6వ పేజీలో)

పోషకాహారలోపం అనారోగ్యాల్లో భారత్ ప్రముఖ స్థానం

దేశం అభివృద్ధి బాటలో ముందుకు పోతున్నదని, దేశ ఆర్థికాభివృద్ధి 8 శాతానికి చేరుకుందని, దాన్ని పన్నెండు శాతానికి పెంచుతామని, అభివృద్ధి ఫలాలను పేదలకు అందించి వారి జీవితాల్లో మార్పులు తెస్తామని పాలకులు ఊదరగొడుతున్నారు. ఆర్థికాభివృద్ధి గురించి ఎన్.డి.ఏ. ప్రభుత్వం చాలా గొప్పగా చెప్పుకొంటున్నది. పాలకులు చెబుతున్న ఆర్థికాభివృద్ధి స్వభావం ఏమిటి? అది ఎవరి అభివృద్ధి? పేదల జీవితాల్లో వచ్చిన మెరుగుదల ఏమిటి? అన్న అంశాలను పరిశీలిస్తే పాలకుల మాటల్లో డొల్లతనం అర్థమౌతుంది.

దేశంలో జరుగుతున్నది నిజమైన అభివృద్ధి అయితే, అది పేదల అభివృద్ధికి తోడ్పడేది అయితే, వారి జీవన ప్రమాణాలు మెరుగుపడాల్సి ఉంది. అలా జరగలేదన్నది కఠోర వాస్తవం. అనేక సర్వే నివేదికలు ఈ వాస్తవాన్నే వెల్లడించాయి. ఇంటర్నేషనల్ ఫుడ్ పాలసీ రీసెర్చి ఇన్‌స్టిట్యూట్ (ఐయఫ్‌పిఆర్ఐ) రూపొందించిన ప్రపంచ ఆకలి సూచీలో 118 దేశాల్లో భారత్ 97వ స్థానంలో ఉంది. పోషకాహారలోపం, ఎత్తు, బరువు తగినవిధంగా లేకపోవటం, బాలల మరణాల శాతం ప్రాతిపదికగా అది రూపొందించడింది. భారతదేశం ప్రక్కనున్న చిన్నదేశాలు కూడా మనకంటే మెరుగైన స్థితిలో ఉన్నాయి.

జాతీయ కుటుంబ ఆరోగ్య సంస్థ 2014-15 సం॥లలో నిర్వహించిన సర్వేలో ఎత్తుకు తగిన బరువు లేని ఐదు సంవత్సరాలలోపు పిల్లలు 37 శాతం ఉన్నారని పేర్కొంది. ఐదు సంవత్సరాల వయస్సు రాకముందే మరణిస్తున్న బాలల సంఖ్య వెయ్యికి 48 మందిగా ఉన్నట్లు కూడా పేర్కొంది. నిత్యం అంతర్యుద్ధంలోనూ, అమెరికా దురాక్రమణలో కొట్టు మిట్టాడుతున్న ఇరాక్‌లో 32, లిబియాలో 13, నేపాల్‌లో 36, శ్రీలంకలో 10, బంగ్లాదేశ్‌లో 38 మందిగా ఉన్నారు; గత ఐదు సంవత్సరాలుగా అంతర్యుద్ధంతో అల్లాడుతున్న సిరియాలో ప్రతి వెయ్యి మంది బాలలకు 13 మంది ప్రాణాలు కోల్పోతున్నారు; బాగా వెనుకబడి దారిద్ర్యంతో అల్లాడుతున్న ఆఫ్రికా ఖండంలోని అనేక దేశాలు ఈ విషయంలో భారత్‌కన్నా మెరుగైన స్థితిలో ఉన్నాయి.

బాలలు ఎదుర్కొంటున్న ఇలాంటి దుర్భర పరిస్థితులు, దేశాభివృద్ధి బాట ఎటు సాగుతుందీ, పేదరికం ఎంతగా ఉందీ తెలియజేస్తోంది. దేశాభివృద్ధిలో రేపటి పౌరులుగా ఉండాల్సిన బాలలు ఆహారలోపంతో మరణించటంపట్ల ప్రభుత్వాలు సిగ్గుతో తలదించుకోవాలి. బాలబాలికలు పుట్టినప్పటి నుంచి వెయ్యిరోజుల్లో వారికి ఏర్పడే పోషకాహార లోపాన్ని ఆ తర్వాత తీర్చటం సాధ్యం కాదు. శారీరక, మానసిక అభివృద్ధికి అవసరమైన ఆహారం పొందకపోతే, వారు వయస్సుకి తగ్గ ఎత్తు, ఎత్తుకు తగ్గ బరువు పెరగటం సాధ్యంకాదు. తగినంత ఆహారం తీసుకోకపోతే రోగనిరోధక వ్యవస్థ సక్రమంగా పనిచేయదు. దేశంలో అత్యధిక కుటుంబాలు తీసుకొనే ఆహారంలో పోషకాల లోపం ఎక్కువగా ఉంది. అందుకు ఆర్థికపరిస్థితులే కారణం. గత 40 సంవత్సరాల కాలంలో కూరగాయలు, క్రొవ్వు పదార్థాలు, నూనెలు తీసుకోవటం తగ్గిందని నేషనల్ న్యూట్రిషన్ మానిటరింగ్ బ్యూరో నివేదిక వెల్లడించింది. జాతీయ పోషకాహారసంస్థ 2011-12 సం॥లో నిర్వహించిన సర్వేలో గ్రామీణ ప్రాంతంలో అన్నిరకాల ఆహార ధాన్యాలు, పప్పులు, కూరగాయలు, ఆకుకూరలు, పాలు, పంచదార, నూనెలు, క్రొవ్వు పదార్థాలు అవసరమైన దానికన్నా తక్కువ తీసుకొంటున్నారని వెల్లడించింది. గత 40 సం॥ల్లో వారి రోజువారీ తలసరి ఆహారంలో 100 గ్రాములకు పైగా ఆహారధాన్యాలు, 13 గ్రాముల మాంసకృత్తులు, ఇతర పోషకాలు తగ్గాయని పేర్కొంది. పోషకాలు లేని ఆహారం తీసుకొంటున్న ఫలితంగా 2014లో 61 శాతం మంది బాలలు రక్తహీనతతో అనారోగ్యకరమైన జీవితం గడుపుతున్నారు. పురుషుల్లోనూ మూడవవంతు మంది ఈ సమస్యను ఎదుర్కొంటున్నారు.

పేద ప్రజలు ఆహారం అందక రోగాలకు, మరణాలకు గురౌతున్నా, వారి ఆహార సమస్యను పరిష్కరించేందుకు ప్రభుత్వాలు చర్యలు తీసుకోవటం లేదు. దేశంలోని ఆహారసంస్థల గోదాముల్లో టన్నుల కొద్ది ఆహారధాన్యాలు ముక్కిపోతున్నాయి. గత కొద్ది సంవత్సరాల్లో ప్రభుత్వ గోదాముల్లో లక్షల కోట్ల విలువైన ఆహారధాన్యాలు పనికిరాకుండా పోయాయి. మరొకవైపున అధిక ధరలతో సామాన్య ప్రజలు ఆహార ధాన్యాలు కొనలేక అర్థాకలితో అలమటిస్తున్నారు. ప్రజా పంపిణీ వ్యవస్థ ద్వారా పేదలకు నెలకు ఒక్కొక్కరికి అందించే ఐదుకిలోల ఆహారధాన్యాలు గ్రామీణ ప్రజలకు ఏమాత్రం చాలవు. అవికూడా ముక్కిపోయిన వాసన రావటంతో తినలేని పరిస్థితి ఏర్పడుతున్నది. ఒక పూట అన్నం దొరికినా, పోషకాలు లభించే కూరలు వారు తినలేకపోతున్నారు. దేశంలోని పేదలు ఆహారం దొరక్క అల్లాడుతుంటే, పాలకులు మాత్రం లక్షల టన్నుల ఆహార ధాన్యాలను, ఇతర ఆహార ఉత్పత్తులను విదేశాలకు తక్కువ ధరలకు ఎగుమతి చేస్తున్నారు. దేశ ప్రజలకన్నా, విదేశీ సంపన్నులకు చౌకగా ఆహారాన్ని అందించటమే ధ్యేయమని ఈవిధంగా పాలకులు చాటుకొంటున్నారు.

పాలకుల వర్గ స్వభావానికి దేశ ఆర్థిక విధానాలు అద్దం పడతాయి. దేశీయ ప్రయోజనాలు ఏమాత్రం ఉన్న పాలకులైనా కొంతైనా ప్రజల ప్రయోజనాలకు అనుగుణమైన విధానాలు అమలుజరుపుతారు. భారత పాలకవర్గాలకు ఆ స్వభావం లేదు. సామ్రాజ్యవాదులతో రాజీపడి వారు పెట్టిన షరతులకు ఆమోదం తెలిపి అర్ధరాత్రిపూట అధికారాన్ని చేతులు మార్చుకొన్న భారత దళారీ పాలకులు-సామ్రాజ్యవాదుల, బడా బూర్జువాల, భూస్వాముల దోపిడీ ప్రయోజనాల పరిరక్షకులుగా ఉన్నారు. దేశ సహజవనరులను, సంపదలను వారి పరం చేసే విధానాలు అమలుజరుపుతున్నారు. గ్రామీణ ప్రాంతంలో సేద్యపుభూములు అత్యధికంగా భూస్వాముల వద్ద పోగుపడి ఉన్నాయి. పారిశ్రామిక రంగంపై బడా పెట్టుబడిదారుల ఆధిపత్యం కొనసాగుతున్నది. గ్రామీణ పేదలు, పట్టణ శ్రామికులు సృష్టిస్తున్న సంపదలు భూస్వాముల, సామ్రాజ్యవాదుల, బడా పెట్టుబడిదారుల పరమౌతున్నాయి. ఫలితంగా వారు కోట్లకు పడగలెత్తుతున్నారు. గ్రామీణ-పట్టణ పేదలు, శ్రామికులు ఆర్థిక సంక్షోభంలో కొట్టుమిట్టాడుతున్నారు. ఈ విధంగా సంపద దేశ ప్రజలందరికీ దక్కకుండా కొద్దిమంది వద్దే పోగుబడి ఆర్థిక అసమానతలు తీవ్రంగా కొనసాగుతున్నాయి. దాని ఫలితమే పేదరికం.

గ్రామీణ పేదలు, పట్టణ శ్రామికులు, తమ శ్రమశక్తిని అమ్ముకొన్నా దాని ద్వారా వచ్చే ఆదాయం కుటుంబపోషణకు సరిపోక అర్థాకలితో పోషకాహారానికి దూరమై అనేక వ్యాధులకు గురికావాల్సి వస్తున్నది. ప్రపంచీకరణ, ప్రైవేటీకరణ విధానాల అమలు ఫలితంగా శ్రమజీవులకు ఉపాధి సమస్యగా మారింది. వ్యవసాయంలో అవసరంలేని యాంత్రీకరణతోపాటు, పెరిగిన ఖర్చులకు అనుగుణంగా పంటలకు న్యాయమైన ధరలు లభించక, వ్యవసాయం గిట్టుబాటుకాక అప్పులపాలైన చిన్నకారు రైతులు కూడా వ్యవసాయ కూలీలుగా మారటంతో ఉపాధి తీవ్ర సమస్యగా మారింది. గతంలో 120 రోజులు పని దొరికితే నేడు 70 రోజులు కూడా పని లభించటంలేదు. గ్రామీణ ఉపాధిహామీ పథకం పేదల ఉపాధి సమస్యను పరిష్కరించలేకపోయింది. పాలకుల బడా పరిశ్రమాధిపతుల అనుకూల విధానాల ఫలితంగా ప్రభుత్వ రంగంలోని, ప్రైవేట్ రంగంలోని వేలాది పరిశ్రమలు మూతపడి లక్షలాది శ్రామికులు ఉపాధిని కోల్పోయారు.

ఉపాధి లభించక, లభించినా వచ్చే ఆదాయం కుటుంబ పోషణకు సరిపోక పుట్టిన పిల్లలకు కూడా పోషకాహారం అందించలేక గ్రామీణ, పట్టణ శ్రామిక కుటుంబాలు అతి నికృష్టమైన జీవితాలు గడుపుతున్నారు. ఫలితంగా ఈ కుటుంబాల్లోని పిల్లలు బాల్యంలోనే చనిపోతున్నారు. రక్తహీనత, బరువు తక్కువ లాంటి సమస్యలతో మరణశయ్యవైపు పయనిస్తున్నారు. పిల్లలే కాకుండా స్త్రీలు, పురుషులు కూడా రక్తహీనతతో బాధపడుతున్నారు.

గ్రామీణ పేదలకు, పట్టణ శ్రామికులకు ఉపాధి కల్పించటంలో పాలకులు ఉద్దేశ్యపూర్వక నిర్లక్ష్యం వహిస్తున్నారు. దేశంలో ఆర్థిక అభివృద్ధి అనేది, పేద ప్రజలకు కాదని, భూస్వాములకు, బడా పరిశ్రమాధిపతులకు, సంపన్నులకు మాత్రమేనని స్పష్టమౌతోంది. అది నిజమైన అభివృద్ధి కానేకాదు. భూమి నుండి, ఫ్యాక్టరీల నుండి ఉత్పత్తులు సృష్టిస్తున్న గ్రామీణ పేదలకు, శ్రామికులకు వాటిపై హక్కు ఏర్పడినప్పుడే దేశంలో నిజమైన ఆర్థికాభివృద్ధి ఏర్పడుతుంది. తద్వారానే పోషకాహారలోపం సమస్య సంపూర్ణంగా పరిష్కారమౌతుంది. ఇలాంటి అభివృద్ధిని పాలకులు అమలు జరపరు. ప్రజలే ఉద్యమాల ద్వారా సాధించుకోవాలి. ✡

ఉన్నత విద్య నాణ్యత లేదు - అందరికీ అందుబాటులో లేదు

సామ్రాజ్యవాద ఆర్థిక సంస్థలు రూపొందించిన నూతన ఆర్థిక విధానాలలో భాగంగా భారతదేశంలో విద్యావ్యవస్థను 'సంస్కరించా'మని, విద్యా నాణ్యతను పెంపొందించి, అందుబాటులో వుంచగలిగామని పాలకులు ప్రకటిస్తున్నారు. 1990 నుండి వరుసగా అధికారంలోకి వస్తున్న ప్రభుత్వాలన్నీ ఉన్నతవిద్యను ప్రైవేటురంగంలోకి తీసుకురావటం ద్వారా కార్పొరేటీకరించటం ద్వారా భారతదేశంలో ఉన్నత విద్యా సౌకర్యాల విస్తరణకు పెట్టుబడుల కొరత తీరుతుందని, పోటీ కారణంగా విద్యా ప్రమాణాలు పెరుగుతాయని, హేతుబద్ధమైన ధరలకే ఉన్నత విద్య అందుబాటులోకి వస్తుందని వాదిస్తున్నాయి. ఈ లక్ష్యాలను సాధించేందుకు కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు గత రెండు దశాబ్దాల పైగా కాలంలో ప్రైవేటు, కార్పొరేటు విద్యాసంస్థల విస్తరణను అనుమతించాయి. వీరి ప్రకటనలలో వాస్తవమెంత?

మానవవనరుల అభివృద్ధి మంత్రిత్వశాఖ ఉన్నత విద్యపై నిర్వహించిన అఖిలభారత సర్వే ప్రకారం, దేశ వ్యాపితంగా 712 కేంద్రీయ, రాష్ట్రస్థాయి విశ్వ విద్యాలయాలు, 36,671 కళాశాలలు, 11,445 కేవలం డిప్లొమా స్థాయి విద్యాసంస్థలు వున్నాయి. 2006-07 ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలోని ఉన్నత విద్యాసంస్థల సంఖ్య 11,239 నుండి 2011-12 నాటికి 16,768కి (49శాతం) పెరగ్గా, ప్రైవేటురంగంలో విద్యాసంస్థలు ఇదే కాలంలో 29,384 నుండి 46,430కి అంటే 63 శాతం పెరుగుదల నమోదు చేశాయి. ఈ దశాబ్దంలో ఉన్నతవిద్య ప్రైవేటు రంగంలోనే ప్రధానంగా వ్యాప్తి చెందిందని స్పష్టమౌతోంది.

2014 నాటి జాతీయ నమూనా సర్వే వివరాలు కొంతమేరకు ఈ విస్తరణయొక్క వాస్తవిక ప్రభావం ఎలా వుందో వెల్లడి చేస్తున్నాయి. సాధారణ కోర్సులైన మౌలిక విజ్ఞాన శాస్త్రాలు, మానవ విజ్ఞాన శాస్త్రాలపై ప్రైవేటురంగంలో పెట్టిన పెట్టుబడి 2007-08లో విద్యార్థి ఒక్కొక్కరిపై 2461రూ. ఉండగా 2014 నాటికి ఒక్కొక్క విద్యార్థిపై ఖర్చు 6788రూ. (175 శాతం) పెరుగుదల నమోదు చేసింది. సాంకేతిక విద్యా రుసుములు కూడా అనేక రెట్లు, ప్రభుత్వ విద్యాసంస్థలలో రుసుములకంటే చాలా అధికంగా లక్షల రూపాయలకు పెరిగాయని అదే నివేదిక వివరాల ద్వారా తెలుస్తోంది.

ప్రైవేటు రంగం సాంకేతిక, వృత్తి విద్యా కోర్సులలో పెరుగుదల 74 శాతం నమోదుకాగా, సాధారణ కోర్సులైన యు.జి., పి.జి.లలో దీని వాటా కేవలం 39 శాతం మాత్రమే. కనుక, ప్రభుత్వ విద్యాసంస్థలు తగినన్ని లేకపోవటం కారణాన 53 శాతం కళాశాల స్థాయి విద్యార్థులు ప్రైవేటు విద్యా సంస్థలలో చేరేందుకు నెట్టబడుతున్నారు.

17-24 సం॥ల వయస్సు మధ్యనున్న డిగ్రీ విద్యార్థులైన 4 కోట్ల 48 లక్షల మంది (15.6 శాతం యువకులు, 9.5 శాతం యువతులు) ఉన్నత విద్యను అందుకోలేని పేదరికంలోనున్నారని జాతీయ నమూనా సర్వే వెల్లడి చేస్తోంది. మరోవైపున 2014-15 సం॥లో ఉన్నత విద్యారంగంలో 3 కోట్ల 42 లక్షల మంది విద్యార్థులు నమోదు చేసుకున్నారు. వీరిలో 2 కోట్ల 20 లక్షల మంది (65 శాతం) ప్రైవేటు విద్యాసంస్థలలో చేరినవారే. కనుక, విద్యారంగ ప్రైవేటీకరణ ఉన్నత విద్యను ఆశిస్తున్న లక్షలాది మంది విద్యార్థులను విద్య నుండి దూరం చేస్తోందని స్పష్టమౌతోంది.

ఇక, ఇప్పుడు ప్రైవేటు రంగం ప్రకటిస్తూ వస్తున్న ఉన్నత విద్య నాణ్యతగా చెప్పబడుతున్నదాన్ని పరిశీలిద్దాం. నూతన విద్యా విధానంపై 2016లో టిఎస్ఆర్ సుబ్రమణియన్ కమిటీ వెల్లడించిన నివేదికలో విద్యా రంగంలో ప్రైవేటీకరణతో నాణ్యతా ప్రమాణాలేవీ మెరుగు కాలేదని వెల్లడించింది. ప్రైవేటు, ప్రభుత్వరంగాలు రెండింటిలోనూ 'ఉత్కృష్ట కేంద్రాలుగా' అతికొద్ది సంస్థలు గుర్తింపు పొందగా, పెద్ద సంఖ్యలో సంస్థలు నాసిగా వుండటమేగాక, వాటిని 'డిగ్రీ షాపులు'గా పిలవవచ్చునని ఆ నివేదిక పేర్కొంది.

అయినప్పటికీ, వరుసగా అధికారంలో కొనసాగుతున్న ప్రభుత్వాలన్నీ విద్యారంగంలో ప్రైవేటు పెట్టుబడులు ప్రత్యేకించి ఉన్నత విద్యారంగంలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడుల ద్వారానే భారత విద్యారంగంలోని సమస్యలన్నీ పరిష్కారమౌతాయంటూ తమ ప్రభుత్వాల సర్వే నివేదికలను కూడా ప్రక్కనబెట్టి, వాటినే ప్రోత్సహిస్తూ వస్తున్నాయి. ఉన్నత విద్యలో విదేశీ పెట్టుబడి ద్వారా ఇక్కడ వారి శాఖలను ప్రారంభించుకొని, ప్రభుత్వరంగ సంస్థల భాగస్వామ్యంతో ప్రత్యేక అనుమతికి ఏర్పాట్లు చేసుకుంటున్నారు. వారు ఏ రూపంలో చేపట్టినప్పటికీ, కనీసం అవేవీ సానుకూల ఫలితాలను రాబట్టటంలేదు. జాతీయ ఉన్నత విద్యా మిషన్ (రాష్ట్రీయ ఉచ్ఛతార్ శిక్షా అభియాన్ - ఆర్‌యుఎస్ఎ) తన డాక్యుమెంటులో 'ప్రపంచవ్యాపిత అనుభవం కూడా ప్రభుత్వరంగం ఉన్నత విద్యలో అధికంగా నిధులు వెచ్చించటమే సత్ఫలితాలనిస్తుంది' అని నొక్కి చెప్పింది కూడా.

లాభాపేక్షతో విద్యారంగంలో పెట్టబడిన పెట్టుబడుల ఫలితంగా విద్య అందుబాటులో లేనంత ఖరీదైపోతోంది. విద్యారంగంపై ప్రభుత్వం ఖర్చు తక్కువగా పెట్టడంవలన అధికడబ్బు చెల్లించి, నాసిరకం ప్రైవేటు విద్య వైపుకు విద్యార్థులు నెట్టబడుతున్నారు. భారత ప్రజల అవసరాలు, వారి అభివృద్ధి కోసంకాక, అంతర్జాతీయ మార్కెట్ అవసరాలకనుగుణంగా ఉన్నత విద్యారంగాన్ని మలచజూస్తున్న విదేశీ పెట్టుబడి మరింత మోసకారితనంతో కూడుకున్నది. అతితక్కువ వేతనాలతో, ప్రపంచ మార్కెట్ అవసరాలకు తగిన నైపుణ్యాలను అభ్యసించినవారుగా ఎగుమతి చేయదగిన సరుకుగానో లేదా భారతదేశంలోని ఇతర విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడి రంగాలలో కారుచౌక శ్రామికులుగా పనిచేసే వారిగానో విద్యార్థులను ఈ విద్య మలుస్తోంది.

అధునాతన సాంకేతిక పరిజ్ఞానంగా పిలవబడే దానిపై మనల్ని శాశ్వతంగా ఆధారపడేలా చేసుకోవటం ద్వారా భారత ప్రజల అవసరాలను తీర్చగల మౌలిక విజ్ఞానశాస్త్రాల అవగాహన విద్యార్థులకు అందకుండా ఈ విద్య ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నది.

రాజీవ్‌గాంధీ ప్రధానమంత్రిగా వున్న కాలంలో నూతన విద్యా విధానాన్ని ప్రవేశపెట్టిన నాటినుండి 'జనశక్తి' ఈ విమర్శను పదే పదే చేస్తూ వస్తున్నది. అధికారిక నివేదికల ద్వారా కూడా ఈ విమర్శ వాస్తవికమైనదని రుజువైంది. ✡

తక్షణ కరువు... (5వ పేజీ తరువాయి)

సంఘం నాయకులు కా॥లింగన్న తదితరులతో సహా 120 మంది రైతు, కూలీలు ఈ ధర్నాలో పాల్గొన్నారు.

రాయదుర్గం మండల కేంద్రంలో తహశీల్‌దారు కార్యాలయం వద్ద జరిగిన ధర్నాలో రైతుకూలీ సంఘం (ఆం.ప్ర.) జిల్లా కార్యదర్శి కా॥ బి.తిమ్మారెడ్డి పాల్గొని ప్రసంగిస్తూ జిల్లాలో పంట నష్టపోయిన రైతులకు తక్షణ సహాయం క్రింద మెట్ట ప్రాంతాలలో 20 వేలు రూ॥, మాగాణి ప్రాంతంలో 30 వేల రూ॥ పరిహారం చెల్లించాలని, రైతుల రుణాలన్నీ ఒకేసారి మాఫీచేయాలని, వ్యవసాయ కూలీలకు సం॥రంలో 300 రోజుల పని, రోజుకు 200 రూ॥ తగ్గకుండా కూలీ అమలుచేయాలని డిమాండ్ చేశారు. సంఘం జిల్లా కోశాధికారి కా॥ ఘంటారవి, మరియు కామ్రేడ్ దేవరాజ్ తదితరులు పాల్గొని నాయకత్వం వహించారు.

కణేకల్లు మండల కేంద్రంలో రైతుకూలీసంఘం (ఆం.ప్ర.) జిల్లా నాయకులు కా॥ పి. ఓబులేసు ఆధ్వర్యంలో జరిగిన ధర్నాలో ఇంకా జిల్లా నాయకులు కామ్రేడ్స్ లక్ష్మణ్ణ, రత్నమ్మ, దేవమ్మ, జయన్న, ఏఐఎఫ్‌టియు-న్యూ నాయకులు కా॥ కె. నాగరాజు తదితరులు పాల్గొన్నారు. ఈ సందర్భంగా కా॥ ఓబులేసు మాట్లాడుతూ త్రాగునీటి సమస్య తీవ్రంగా వున్న గ్రామాలన్నింటికీ తక్షణం మంచినీటి సదుపాయం కల్పించాలని, పశుగ్రాసం అందజేయాలని, అర్హులైన పేదలందరికీ పక్కా ఇళ్ళు నిర్మించి ఇవ్వాలని, జిల్లాలో పరిశ్రమలు స్థాపించి ఉపాధి అవకాశాలు కల్పించాలని డిమాండ్ చేశారు. ధర్నాల అనంతరం ఆయా మండలాల తహశీల్‌దార్లకు వినతిపత్రం అందజేశారు. కరువు సమస్యపై కరపత్రం వేసి విస్తృత ప్రచారం చేశారు. ✡

కంది-మినుము-పెసర-మిర్చిపంటలు

లభించని న్యాయమైన ధరలు-నష్టపోతున్న రైతాంగం

వరి, మొక్కజొన్న, జొన్న, వేరుశనగ, పత్తి, సుబాబుల్ పంటలతోపాటు నేడు కంది, మినుము, పెసర, మిర్చి పంటలకు న్యాయమైన ధరలు లభించక దిక్కుతోచని పరిస్థితికి రైతాంగం నెట్టబడ్డారు. ప్రభుత్వం ప్రకటిస్తున్న మద్దతు ధరలు రైతు ప్రయోజనాలకు కాకుండా బడావ్యాపారుల ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా వుంది.

1970 సంవత్సరంలో రూపొందించిన పంటల మద్దతు ధర విధానంవలన వ్యావసాయోత్పత్తుల ధరలు నియంత్రించబడుతున్నాయి. మూడు సంవత్సరాల నాటి ఖర్చులు, ధరలు ఆధారంగా హెక్టారు సేద్యానికి అయ్యే ఖర్చును లెక్కించటం, ఉత్పాదకత(ఈల్డ్) 15 నుండి 20 శాతం వరకు అధికంగా తీసుకోవటంద్వారా, పంట ఉత్పత్తి వ్యయం 40శాతం తగ్గించి లెక్కించటంవలన, కనీస మద్దతు ధర 40 శాతం వరకు తగ్గుతున్నది. ఇది రైతాంగానికి తీవ్రనష్టంగా పరిణమించింది. ప్రతి సంవత్సరం, ఆ సంవత్సరంలో అయ్యే పంట ఖర్చులు, దిగుబడి, కుటుంబ ఖర్చులు లెక్కించి అందుకు అనుగుణంగా మద్దతుధర ప్రకటించటం అన్నది సరైన విధానం. పాలకులు ఆ విధానాన్ని అనుసరించకపోవటం వలన కనీస మద్దతుధర అన్నది అలంకారప్రాయంగా మారింది. ఉత్పత్తి వ్యయం 40 శాతంవరకు తగ్గించటం వలన వరి ధాన్యం క్వింటాల్‌కు రైతు 600 రూ. నష్టపోతున్నాడు. ఉత్పత్తి ఖర్చు తగ్గించకుండా వుంటే ప్రస్తుతం ప్రకటించిన 1500 రూ. అదనంగా 600 రూ. పెరిగి 2100 రూ. నిర్ణయించాల్సి వచ్చేది. బడా వ్యాపారుల ప్రయోజనం ముఖ్యం అనుకొనే పాలకులు రైతాంగపు ప్రయోజనాలను బలితీసుకొంటూ కనీస మద్దతు ధరలు ప్రకటిస్తున్నారు. ఈ విషయాన్ని అనేక కమిటీలు వెల్లడించాయి. ద్రవ్యోల్బణాన్ని, జీవన వ్యయం పెరుగుదలను, విద్య, వైద్య ఖర్చులను, ప్రకృతి వైపరీత్య నష్టాలను పరిగణలోకి తీసుకోకపోవటం వలన రైతుకు మార్కెట్‌లో న్యాయమైన ధరలు లభించటంలేదని కేంద్ర ప్రభుత్వం నియమించిన అలగ్ కమిటీ, రమేష్‌చంద్ కమిటీ, పార్లమెంటరీ కమిటీ, వ్యవసాయ ధరలు, ఖర్చుల నిర్ణాయక సంఘాలు ధృవీకరించిన నివేదికలు సంవత్సరాల తరబడి కేంద్రప్రభుత్వాలవద్ద చలనం లేకుండా పడివున్నాయి.

2014-15 సంవత్సరంలో సీఏసీపీ రూపొందించిన ఖరీఫ్ ప్రెస్ రిపోర్టు ఇతర దేశాల్లో కనీస మద్దతు ధరలు చాలా ఎక్కువగా వున్నాయని వెల్లడించింది. టన్ను బియ్యానికి థాయ్‌లాండ్‌లో 691, ఫిలిప్పీన్స్‌లో 594, చైనాలో 471, ఇండోనేషియాలో 411, ఇండియాలో 317, వియత్నాంలో 298 డాలర్లుగా వుందని చెప్పింది. 2013 సం॥లో ఇండోనేషియాలోని 'బాలి'లో జరిగిన డబ్ల్యుటి సమావేశం సమాచారం ప్రకారం వ్యవసాయ ఉత్పత్తులపై జపాన్ 50, అమెరికా 25, చైనాలో 155, యూరోపియన్ యూనియన్ 90 బిలియన్ డాలర్లు ఇవ్వగా ఇండియా కేవలం 15 బిలియన్ డాలర్లను రైతులకు సబ్సిడీగా యిచ్చింది. దీన్ని గమనిస్తే భారత పాలకులు ప్రకటిస్తున్న మద్దతు ధరలు, ఇచ్చే సబ్సిడీ కంటి తుడుపు చర్యేనని, అమెరికా-యూరోపియన్ యూనియన్ దేశాలు, జపాన్, చైనాలు సబ్సిడీలు పెంచుతుంటే, భారత పాలకులు యిచ్చే నామమాత్రపు సబ్సిడీని కూడా భారంగా భావించి క్రమంగా తగ్గిస్తూ, పూర్తిగా ఎత్తివేసే విధానాలు అమలు పరుస్తుండటం వారి రైతు వ్యతిరేక, సామ్రాజ్యవాద అనుకూల విధానాలకు అద్దం పడుతోంది.

రాష్ట్రంలో ధాన్యం, పత్తి, చెరకు, జొన్న, మొక్కజొన్న, వేరుశనగ పంటలకు న్యాయమైన ధరలు లభించక రైతాంగం అప్పులపాలై తీవ్ర సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటుంటే, నేడు కంది, మినుము, పెసర, మిర్చి పంటలు పండించిన రైతాంగం అదే పరిస్థితిని ఎదుర్కొంటున్నారు.

బడాపరిశ్రమాధిపతుల ఉత్పత్తులకు అవసరమైన ముడిసరుకును సరఫరా చేసే పంటలను ప్రోత్సహించి, పప్పుధాన్యాల పంటలకు పాలకులు చేయూత ఇవ్వక పోవటంతో వాటి సాగువిస్తీర్ణం, ఉత్పత్తులు గణనీయంగా తగ్గాయి. దానికితోడు సిండికేట్ వ్యాపారులు భారీగా కొనుగోలుచేసి నిల్వచేసి కృత్రిమ కొరత సృష్టించటంతో మార్కెట్‌లో కందిపప్పు, మినప, పెసరపప్పు ధరలు కిలో 200 నుండి 240 దాకా చేరుకొన్నాయి. వీటిని కొనాలంటేనే ప్రజలు భయపడిపోయారు. ధరల పెరుగుదల వలన ప్రజల్లో తీవ్ర వ్యతిరేకత వ్యక్తమైంది.

ప్రజల్లో ఏర్పడిన వ్యతిరేకతను ప్రక్కదారి పట్టించేందుకు, దొంగ నిల్వలను బయటకు లాగుతామని, పప్పుధాన్యాల ఉత్పత్తులు పెంచుతామని, ఆ పంటలు పండించే రైతులకు సబ్సిడీతోపాటు, మద్దతుధరను పెంచుతామని కేంద్ర-రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ప్రకటించాయి. రైతుల వద్ద వున్న వాటిని ధరలు పెంచి కేంద్ర-రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు, వ్యాపారులు కొనుగోలు చేశారు. కందికి 10 నుండి 13 వేలు, మినుము 11 నుండి 13 వేలు, పెసర 9 వేలు క్వింటాల్ ధర పలికింది. ఫలితంగా వాటి సాగు ఎడల రైతుల దృష్టి మరలింది.

2015-16 వార్షిక సంవత్సరంలో రెండు తెలుగు రాష్ట్రాల్లో కంది సాగు విస్తీర్ణం పెరిగింది. తెలంగాణలో 4.36 లక్షల హెక్టార్లు, ఆంధ్రాలో 2.15 లక్షల హెక్టార్లుకు అదనంగా లక్షా 43వేల హెక్టార్లు జరిగింది. గతంకన్నా ఉత్పత్తి పెరిగినా ప్రజల అవసరాలకు ఇంకా ఉత్పత్తి చేయాల్సే వుంది.

తాము మళ్లించాల్సిన పంటలవైపు మళ్లేందుకు రైతులకు అనేక ఆశలు కల్పించటం, మళ్లిన తర్వాత అందుకు విరుద్ధంగా వ్యవహరించటం పాలకుల విధానంగా మారింది. కంది, మినుము, పెసర పంటలకు న్యాయమైన ధర కల్పిస్తానని చెప్పిన కేంద్ర - రాష్ట్రప్రభుత్వాలు రైతాంగాన్ని నిలువునా ముంచే మద్దతు ధరలను ప్రకటించింది. కేంద్ర ప్రకటించిన ధరలకు రాష్ట్రప్రభుత్వం ఏమాత్రం వ్యతిరేకత వ్యక్తం చేయలేదు. క్వింటాల్ కందులు పండించటానికి రైతాంగం 7,123 రూపాయలు ఖర్చు చేస్తే కేంద్రం 5,050 రూపాయలుగా మద్దతు ధరను ప్రకటించింది. మినుము, పెసర మద్దతు ధరలు కూడా రైతు ప్రయోజనాలను దెబ్బతీసింది. గత సంవత్సరం మధ్య వరకు క్వింటాల్ మినుములు 11 వేలు పలికితే నేడు 6వేల రూపాయలకు పడిపోయింది. పెసలు 9 వేలు వుంటే నేడు సగంధరే లభిస్తున్నది. ప్రభుత్వం ప్రకటించిన మద్దతు ధరలు కూడా రైతాంగానికి లభించటంలేదు. ప్రైవేట్ వ్యాపారులు మద్దతు ధరకన్నా తక్కువకు కొనుగోలు చేయటంద్వారా కోట్లాది రూపాయలు లబ్ధిపొందుతున్నారు. ప్రభుత్వ కొనుగోలు కేంద్రాల్లో అమ్మిన రైతులకు వారం రోజుల తర్వాత వారి బ్యాంక్ ఖాతాల్లో జమ వేస్తున్నారు. ఆ సొమ్మును బ్యాంక్‌లు ఇచ్చిన అప్పులో జమవేసుకొంటున్నారు. ఫలితంగా రైతుల కుటుంబ అవసరాలకు ఆర్థిక సమస్యలు తీవ్రమౌతున్నాయి.

పప్పు ధాన్యాల రైతులతోపాటు మిర్చి రైతాంగం ధర పడిపోయి తీవ్ర నష్టానికి గురౌతున్నారు. గత సంవత్సరం క్వింటా మిర్చి 12,500 రూపాయల వరకు ధర పలకటంతో మిర్చిపంట విస్తీర్ణం 41వేల హెక్టార్లు పెరిగి 1.65 హెక్టార్లకు చేరుకొంది. మిర్చి పంటకోసం రైతాంగం అధికంగా పెట్టుబడి పెట్టారు. కిలో లక్ష రూపాయలు పెట్టి మేలురకం విత్తనాల పేరుతో కొనుగోలు చేశారు. ఎంతో ఆశాజనకంగా పంట పండిస్తే అమ్మకం ప్రారంభమయ్యేసరికి ధర రైతాంగాన్ని నిలువునా క్రుంగదీసింది. ఈ సంవత్సరం ఫిబ్రవరిలో సరాసరి క్వింటాల్ ధర 7,500 రూపాయలుగా గుంటూరు మార్కెట్ యార్డు అధికారులు ప్రకటించారు. సాధారణ మిర్చికి ఆ ధరకూడా లభించటంలేదు. గత సంవత్సరంకంటే 5 వేలు ధర తగ్గింది. లక్షలు ఖర్చుచేసి పంట పండిస్తే పెట్టుబడి కూడా రాని పరిస్థితి ఏర్పడింది. రంగు మారిందనే పేరుతో ఆ ధరలో కూడా కోత విధిస్తున్నారు.

పంట చేతికి వచ్చి రైతాంగం అమ్ముకొనే సమయంలో ధరలను తగ్గించటం, రైతు చేతినుండి పంటలు తమ పరమైనప్పుడు ధరలను పెంచటం బడా వ్యాపారుల వ్యూహాత్మక విధానంగా వుంది. ఈ విధానంతో రైతాంగంతోపాటు కొనుగోలుదారులను దోచుకుని విపరీతమైన లాభాలు గడిస్తున్నారు. పాలకుల విధానాలు వీరి దోపిడీ ప్రయోజనాలకు తోడ్పడుతున్నాయి. ఫలితంగా రైతాంగం ప్రాణాలు గాలిలో కలసిపోతున్నాయి.

పాలకులు అనుసరించే రైతాంగ విధానాలకు బడావ్యాపారుల దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా, తాము పండించే పంటలకు న్యాయమైన ధరలు ప్రకటించి, మార్కెట్ సౌకర్యం కల్పించాలని యావన్మంది రైతాంగం ఉద్యమించాలి. ✶

మన తరిమెల నాగిరెడ్డి

సుద్దాల అశోక్‌తేజ

మన తరిమెల నాగిరెడ్డి-మానవతామూర్తి
మనందరి స్ఫూర్తి
జగమెరిగిన నాగిరెడ్డి-జగజగీయ మూర్తి
కీర్తి జన జ్వాలాదీప్తి
అరుణారుణ వజ్రఖచిత ఖడ్గధార నాగిరెడ్డి
అణువణువున కరిగె దయాకరుణధార నాగిరెడ్డి
క్షణం-క్షణం అనుక్షణం-రణంలాగ కదిలినాడు
దినం-దినం జీవితాన్ని-పణంపెట్టి నిలిచినాడు
జననం-మరణం-మధ్యన
జనం కొరకె బతికినాడు ॥మన॥

తెల్లవాడు-నల్లవాడు ఇద్దరి పరిపాలనలో
రాజద్రోహి ముద్రపడిన మాతృభూమి ప్రేమికుడు
జీవితమే భారతీయ కమ్యూనిస్టు చరిత్రగా
విప్లవజెండా పట్టిన అనంత మహాత్ముడతడు
కటకటాల జైలులోన మల్లెలు పూయించినాడు
స్నేహం-స్వేచ్ఛా-విప్లవ కపోతమై బతికినాడు

బావమరిది-ముఖ్యమంత్రి పీఠంపై వుంటేనేం
కడదాక తనది ప్రజాహృదయ పీఠమన్నాడు
వర్గ శత్రువులవైపున-కన్నతండ్రి ఉన్నాసరె
'ఖబడ్దార్' అని చెప్పిన కమ్యూనిజ నిబద్ధుడు
బాతాఖాని షాపని-అసెంబ్లీని వదలిపెట్టి
ఆఖరి ఊపిరిదాకా ఆగని రణయాత్రికుడు
స్పష్టత-సమకాలీనత-నిజాయితీ-దూరదృష్టి
సమరూపుడె నాయకుడని ఆచరణలో చూపినాడు ॥మన॥

విదేశీ అప్పలను తెచ్చి-స్వదేశి పత్రికలలోన
సదా పోజుకొట్టె ముఖ్యమంత్రి-ప్రధానులను
ఎన్నాళ్లీ-భారతాన్ని తాకట్టులో పెడతారని
ఏనాడో ప్రశ్నించిన ఎరుపెక్కిన కాలజ్ఞాని
మార్క్సు చెప్పే సమసమాజ భావనకై పోరాడే
కమ్యూనిస్టులెపుడు జాతి వ్యతిరేకులు కాదంటూ
విదేశీయ కంపెనీల-ప్రపంచబ్యాంకధికారుల
ఆజ్ఞలకు తలవంచిన-నాటి-నేటి పాలకులు
భారత జాతీయతకు విఘాతకులు అన్నాడు
మిత-అతి-అవకాశవాదాలకు ఎదురు నిల్చి
పూలను-రాలను ప్రేమగ అందుకున్న స్థితప్రజ్ఞుడు ప్రజానేత ॥మన॥

చీలినారు కమ్యూనిస్టు వీరులని స్వార్థపరులు
తమ చంకలు గుద్దుకొని గద్దెలపై వుండనీండి
ఏదో ఒకరోజు-మన కమ్యూనిస్టు పార్టీలు
ఏకమై ఎర్రజెండ ఎగరేస్తాయన్నాడు
మార్క్సిజాన్ని మనదేశపు ప్రజల సంస్కృతులతోని
కలగలిపిననాడె ప్రజలు కలిసొస్తారన్నాడు
నిజం-కమ్యూనిజం-భువిని పాలించుట తధ్యమని
కమ్యూనిస్టు విశ్వరూపకదన గీత పలికినాడు ॥మన॥

(తరిమెల నాగిరెడ్డి శతజయంతిసభలో అనంతపురంలో అశోక్‌తేజ ఆలపించిన రచన)

తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ కమిటీ ప్రచురణ
ప్రజా సేవలో
తరిమెల నాగిరెడ్డి
ఎడిటర్ : చెరుకూరి సత్యనారాయణ
పేజీలు : 512 వెల : రూ. 90/-
కాపీలకు : మైత్రీబుక్‌హౌస్,
జలీల్ వీధి, కారల్‌మార్క్స్ రోడ్, విజయవాడ-2

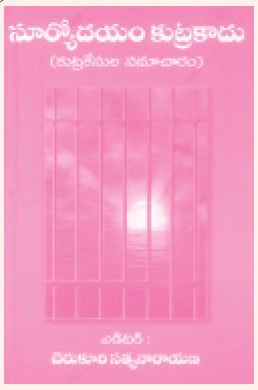

తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ కమిటీ ప్రచురణ
సూర్యోదయం కుట్రకాదు
(కుట్ర కేసుల సమాచారం)
ఎడిటర్ : చెరుకూరి సత్యనారాయణ
పేజీలు : 576 వెల : రూ. 90/-
కాపీలకు : మైత్రీబుక్‌హౌస్,
జలీల్ వీధి, కారల్‌మార్క్స్ రోడ్, విజయవాడ-2

Janasakti (Communist Revolutionaries'Fortnightly) RNI No.8315/63 VJ-077/2016-18
No.of pages : 8 Date of publication : 3rd & 18th of Every Month Posting date : 5th & 20th of Every Month

'కామ్రేడ్ తరిమెల నాగిరెడ్డి ఆశయాలు, ఆచరణ స్ఫూర్తిదాయకమైనవి'

ఉత్తేజకరంగా జరిగిన కామ్రేడ్ టి.ఎన్. శతజయంతి సభలో వక్తల ఉద్ఘాటన

టి.ఎన్. శతజయంతి సభలో వేదికపై సురవరం సుధాకరరెడ్డి, ఎం.ఏ. గఫూర్, సుద్దాల అశోక్‌తేజ, ఎస్.ఝాన్సి, సుభోధ్‌మిత్రా, ఇతర వక్తలు; సభకు హాజరైన ప్రజలు, ప్రజాతంత్రవాదులు; కళారూపాలు ప్రదర్శిస్తున్న ప్రజా కళాకారులు

అనంతపురం, 11-2-2017 :

మార్క్సిస్టు మేధావి, గొప్ప విప్లవకారుడు కామ్రేడ్ తరిమెల నాగిరెడ్డి శతజయంతి సంవత్సరం ముగింపు సందర్భంగా 2017 ఫిబ్రవరి 11న కా॥టిఎన్‌కు ఘన నివాళులర్పిస్తూ అనంతపురంలో సభ జరిగింది. కామ్రేడ్ టి.ఎన్. శతజయంతి ప్రారంభసభ హైదరాబాద్ సుందరయ్య విజ్ఞానభవన్‌లో జరగ్గా, ఆ తర్వాతకాలంలో రాష్ట్రంలోని వివిధ ప్రాంతాల్లో సభలు, పుస్తకావిష్కరణలు తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ ట్రస్టు, తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ కమిటీల సంయుక్త ఆధ్వర్యంలో జరుగుతూవచ్చాయి. ఈ రెండు సంస్థల ఆధ్వర్యంలోనే 11-2-17న అనంతపురంలో శతజయంతి ముగింపు సందర్భంగా రాష్ట్రంలోని వివిధ ప్రాంతాలనుండి హాజరైన ప్రజలు, అభిమానులు, విప్లవ, వామపక్షపార్టీల కార్యకర్తలు టి.ఎన్. బంధుమిత్రులు ప్రదర్శన, సభలలో ఉత్సాహంగా పాల్గొన్నారు. మధ్యాహ్నం 3 గంటలకు క్లాక్‌టవర్ వద్దనున్న తరిమెల నాగిరెడ్డి విగ్రహం కూడలి నుండి ఎర్రజెండాలు, బ్యానర్లతో, పెద్దఎత్తున తరలివచ్చిన జనసందోహంతో స్థానిక ఆర్ట్స్ కాలేజీ గ్రౌండ్స్ వరకు ప్రదర్శన ఉత్తేజకరంగా జరిగింది. ప్రదర్శనకు ముందు భాగాన ప్రజాకళాకారుల బృందం జానపద సాంప్రదాయ నృత్యాలతో, డప్పుల చప్పుళ్ళతో కోలాహలంగా ముందుకు సాగి పురప్రజలను విశేషంగా ఆకట్టుకున్నారు.

ఆర్ట్స్ కాలేజీ విశాల మైదానంలో భారీవేదికపై తరిమెల నాగిరెడ్డి గంభీర చిత్రపటంతో అమర్చిన బ్యానర్ నిండుగా ఆకట్టుకునేలా వుంది. శతజయంతి ముగింపుసభలో తొలుత ప్రజాకళాకారులు అరుణ పతాకాన్ని స్మరిస్తూ, తరిమెల నాగిరెడ్డి అమరత్వాన్ని తలచుకుంటూ పాడిన పాటలు, డప్పుల నృత్యం వీక్షకులలో స్ఫూర్తిని రగిలించాయి. దినకరుడు పశ్చిమాద్రిన ఒరుగుతున్నవేళ తరిమెల నాగిరెడ్డితోసహా దివంగత అమరులందరకూ సభికులంతా ముక్త కంఠంతో నివాళులర్పించటంతో సభ ప్రారంభమైంది. తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ కమిటి కార్యదర్శి చెరుకూరి సత్యనారాయణ వక్తలను పరిచయంచేస్తూ వారిని వేదికపైకి సాదరంగా ఆహ్వానించారు. అలాగే ఆత్మీయ ప్రతినిధులుగా మరికొందరిని కూడా వేదికపైకి ఆహ్వానించి గౌరవించారు.

తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ కమిటి అధ్యక్షులు డా॥ఘంటా వెంకట్రావు ఈ సభకు అధ్యక్షత వహించి మాట్లాడుతూ తరిమెల నాగిరెడ్డి మేధోసంపత్తి, కార్యదీక్ష స్ఫూర్తిగా తాము విద్యార్థులుగా, విద్యార్థి సంఘ కార్యకలాపాలలో, ప్రజాసంఘ కార్యకలాపాలలో నిమగ్నమైన తీరును గుర్తుచేసుకున్నారు.

సిపిఐ జాతీయ ప్రధానకార్యదర్శి సురవరం సుధాకరరెడ్డి మాట్లాడుతూ తరిమెల నాగిరెడ్డితో తనకున్న పరోక్ష పరిచయాన్ని వివరిస్తూ, త్యాగనిరతి, దేశభక్తితో సమాజమౌలిక మార్పుకోసం జీవితకాలం పోరాడిన ధీరోదాత్తునిగా పేర్కొన్నారు. బిజెపి, ఆర్ఎస్ఎస్ వంటి మతవాద, మితవాదశక్తులు దేశాన్ని పాలిస్తున్న ప్రస్తుత తరుణంలో వామపక్ష, ప్రజాతంత్రశక్తులన్నీ ఏకతాటిపైకి వచ్చి, ఉద్యమించాల్సిన ఆవశ్యకత మరింతగా పెరిగిందన్నారు. ప్రస్తుతం ప్రజాస్వామ్యానికి ముప్పువాటిల్లే పరిస్థితులు నెలకొన్నాయన్నారు. పెద్దనోట్ల రద్దుతో ప్రజలపై భారాలు పెరిగాయి మినహా, మోడీ ప్రకటించిన విధంగా అవినీతి, దొంగనోట్లు, నల్లధనం, ఉగ్రవాదం రూపుమాప బడలేదన్నారు. నగదు రహితలావాదేవీలు జరపాలని నిర్దేశించటం కూడా సామ్రాజ్యవాద, బహుళజాతి కంపెనీల ప్రయోజనాలకోసమేనన్నారు. ప్రజాస్వామ్య పరిరక్షణకు ప్రజాతంత్ర ఐక్య ఉద్యమాలు నిర్వహించటమే తరిమెల నాగిరెడ్డివంటి వారికి అందించే నివాళిగా పేర్కొన్నారు. సిపిఐ కేంద్రకమిటి పక్షాన తరిమెల నాగిరెడ్డికి నివాళులర్పించారు.

సిపిఎం కేంద్రకమిటి సభ్యులు ఎం.ఏ. గఫూర్ మాట్లాడుతూ కర్నూలు జిల్లావాసిగా తన చిన్నతనంలోనే తరిమెల నాగిరెడ్డి ప్రసంగించిన బహిరంగ సభలకు హాజరై, ఉత్తేజంపొందిన సందర్భాలను గుర్తుచేసుకున్నారు. తుదిశ్వాసవరకు కమ్యూనిజం కొరకు పరితపించి, మార్క్సిజం పతాకను చేబూని పోరాడిన ధీశాలి తరిమెల నాగిరెడ్డి అని పేర్కొన్నారు. ఈ పోరాటంలో తన కుటుంబ సభ్యులకు ముఖ్యంగా తన తండ్రికి వ్యతిరేకంగా నిలబడటానికి కూడా వెనుదీయని అంకితభావం కల్గిన కార్యదక్షునిగా పేర్కొంటూ, సిపిఎం కేంద్రకమిటి తరఫున నివాళులర్పించారు.

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) కేంద్రకమిటి సభ్యులు సుబోధ్‌మిత్ర తొలుత పార్టీ కేంద్రకమిటి తరఫున తరిమెల నాగిరెడ్డికి విప్లవజోహార్లర్పించారు. చట్టసభలు కేవలం బాతాఖానీ షాపులుగా మారిపోయాయని ప్రకటించి, ప్రజలను విప్లవ కార్యాచరణకు కదిలించే లక్ష్యంతో 1969 మార్చి 16న తరిమెల నాగిరెడ్డి అసెంబ్లీకి రాజీనామాచేసి ప్రజాఉద్యమ నిర్మాణానికి అవిశ్రాంత కృషిచేశారని, విప్లవకారుల ఐక్యతకోసం పరితపించారని గుర్తుచేశారు. తరిమెల నాగిరెడ్డి తన కోర్టు ప్రకటన 'తాకట్టులో భారతదేశం'లో పేర్కొన్న నాటికంటే, దేశంలోని సమస్త రంగాలలో సంక్షోభం నేడు మరింత తీవ్రమైందన్నారు. దేశం నుండి సామ్రాజ్యవాద, బహుళజాతి కంపెనీలు మనదేశ సహజ వనరులను, సంపదలను, ప్రజల కష్టార్జితాన్ని కొల్లగొట్టుకెళ్ళటం నానాటికీ తీవ్రమౌతున్నదని, ఫలితంగా రైతాంగం, కార్మికులు, కష్టజీవుల జీవితాలు నానాటికీ దుర్భర మౌతున్నాయన్నారు. ఈ నేపథ్యంలో కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల దేశ, ప్రజావ్యతిరేక విధానాలకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమాలు నిర్మించటంతోపాటుగా, దోపిడీ పాలకులను అధికారంనుండి కూలదోసే నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవానికి సన్నద్ధం కావాలని సుబోధ్‌మిత్ర పిలుపునిచ్చారు. సుబోధ్‌మిత్ర ఆంగ్ల ప్రసంగాన్ని టిఎన్ మెమోరియల్ ట్రస్టు కార్యదర్శి డా॥ పి.జస్వంతరావు క్లుప్తంగా తెలుగులోకి అనువదించారు.

సినీగేయ రచయిత సుద్దాల అశోక్‌తేజ మాట్లాడుతూ ఇంతటి గొప్ప వేదికపై మాట్లాడేందుకు సినీ గేయ రచయితగా తనకు సంక్రమించిన ఖ్యాతి కంటే కూడా, తెలంగాణా రైతాంగ సాయుధ పోరాట కాలంలో పెన్ను, గన్ను చేతపట్టిన యోధుడు సుద్దాల హనుమంతు కడుపున పుట్టినందువలననే ఈ గౌరవం లభించినట్లుగా భావిస్తున్నానని ఆయన పేర్కొన్నారు. ప్రత్యక్షంగా తరిమెల నాగిరెడ్డిని చూడకపోయినప్పటికీ, నాగిరెడ్డిగారి ఉపన్యాస విశేషాలను తమ తండ్రి కుటుంబ సభ్యులకు వివరిస్తూంటే విన్నప్పటి తన పరిచయాన్ని జ్ఞప్తికి తెచ్చుకున్నారు. కార్యక్రమ నిర్వహకులు ఇటీవలి కాలంలో తనకు అందజేసిన తరిమెల నాగిరెడ్డి రచనలను, వారి గురించిన అనేక జ్ఞాపకాలను పుస్తక రూపంలో అధ్యయనం చేసి తను తీవ్రంగా చలించిపోయానన్నారు. తరిమెల నాగిరెడ్డి గుణగణాలను, వారి పోరాటస్ఫూర్తి, అంకితభావం, త్యాగనిరతి మొదలగు ఉత్కృష్ట లక్షణాలను పేర్కొంటూ సుద్దాల అశోక్‌తేజ ఈ సందర్భం కోసం స్వయంగా వ్రాసి, నాగిరెడ్డిగారికి నివాళులర్పిస్తూ ఆలపించిన గేయం వీక్షకులను విశేషంగా ఆకట్టుకుంది. (అశోక్‌తేజ వ్రాసిన గేయాన్ని ఇదే సంచికలో చూడగలరు.)

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్ర నాయకులు సింహాద్రి ఝాన్సీ మాట్లాడుతూ ప్రస్తుత సంక్షుభిత అంతర్జాతీయ, దేశీయ రాజకీయ నేపథ్యంలో తరిమెల నాగిరెడ్డి శత జయంతి విశిష్టతను వివరించారు. నాగిరెడ్డి ఆచరించి చూపిన మార్గంలో పునరంకితం కావటం ఆయనకు అర్పించే నివాళిగా పేర్కొన్నారు. కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులుగా నాగిరెడ్డిగారిలో వున్న నమ్రత, మేథోసంపత్తి, ఎదుటివారిని ఒప్పించి నచ్చచెప్పగలిగే నైపుణ్యం, కష్టసహిష్ణుత, నిరంతర అధ్యయనం, ప్రజలపట్ల అపార ప్రేమ, శత్రువుపట్ల ద్వేషం, భవిష్యద్దర్శనం చేయగల మార్క్సిస్టు తాత్విక పరిజ్ఞానం వంటి విశిష్ట లక్షణాలన్నింటినీ ఆయన విప్లవ కార్యాచరణ నుండి వేరుచేసి చూడజాలమన్నారు. నాగిరెడ్డిగారు వ్యక్తిగా ఎంతటి మహోన్నతుడో ఆయన అనుసరించిన పంథా అంతటి కష్టభూయిష్టమైనదని పేర్కొన్నారు. ఈ మార్గానికి, ఈ రాజకీయాలకు కట్టుబడి గత నాలుగు దశాబ్దాలుగా కష్టనష్టాలను, ఒడిదుడుకులను ఎదుర్కొంటూ, అవాంతరాలు, చీలికలు ఎన్నెదురైనా అధిగమిస్తూ నిలదొక్కుకోవటమేగాకుండా ముందుకు సాగుతున్నామని, దీనిని కార్యకర్తలు, విప్లవశ్రేణులు, విప్లవాభిమానులు అర్థం చేసుకోవలసి వుంటుందని విజ్ఞప్తి చేశారు.

కమ్యూనిస్టుపార్టీల ఐక్యతా ఆకాంక్ష మంచిదేగానీ, దానికి ముందుగా గత 90 సం॥ల కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ క్రమంలో ఎదురైన సమస్యలపట్ల ఎప్పుడు ఎలాంటి వైఖరులు చేపట్టాము, బేధాభిప్రాయాలు ఎక్కడ వ్యక్తమయ్యాయి వంటి అంశాలను విప్లవ కమ్యూనిస్టు పక్షాలు పరిశీలించాలని, వ్యక్తులను ప్రధానం చేయకుండా ఎవరికివారు రాగద్వేషరహితంగా, ఆంతరంగికంగా అధ్యయనం, చర్చ చేసుకోవలసిన అవసరముందని ఆమె గాఢంగా అభిప్రాయపడ్డారు. ఈ కృషిలో భాగంగా నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ ట్రస్టు, మెమోరియల్ కమిటిలు శతజయంతి సంవత్సరంలో కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ చరిత్రకు సంబంధించిన అనేక అంశాలను పుస్తకాల రూపంలో వెలికితేవటం పట్ల సంతోషం వెలిబుచ్చారు.

కర్ణాటక రైతు ఉద్యమ నాయకులు చాగంటి మల్లిఖార్జునరెడ్డి మాట్లాడుతూ తరిమెల నాగిరెడ్డి ఆలోచనా ధారను స్వీకరించి, తదనుగుణంగా ప్రజల సమస్యలపై చైతన్యపరిచే కృషి సల్పటంద్వారా, వారిని ఆందోళనోద్యమంలోకి పెద్దఎత్తున సమీకరించగలిగామని పాక్షిక ఫలితాలు సాధించగలిగామని పేర్కొన్నారు.

ఉపన్యాసాల అనంతరం వక్తలందరితోపాటు వేదికపై ఆసీనులైన ఆత్మీయ ప్రతినిధులందరికీ కార్యక్రమ నిర్వాహకసంస్థల బాధ్యులు జ్ఞాపికలు, ఇటీవల ప్రచురించిన పుస్తకాలను అందించి సత్కరించారు. వీరిలో టి.ఎన్. మెమోరియల్ ట్రస్టు అధ్యక్షులు డా॥ బి. సూర్యసాగర్, సిపిఎం అనంతపురం జిల్లా కార్యదర్శి రామభూపాల్, సిపిఐ జిల్లా కార్యదర్శి జగదీష్, సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్ర నాయకులు సి. పెద్దన్న, 'కదలిక' సంపాదకులు షేక్ ఇమాం, రిటైర్డ్ డిప్యూటి కలెక్టర్ డి.గోవిందరాజులు, తరిమెల శరత్‌చంద్రారెడ్డి, రిటైర్డ్ తహసిల్‌దార్ అబ్దుల్ హక్, 'మానవత' ప్రతినిధి తరిమెల అమరనాథరెడ్డి, 'ప్రజా విజ్ఞానవేదిక' సలీంమాలిక్, మానవహక్కుల వేదిక నాయకులు బాషా, ప్రముఖ అడ్వకేట్ కె. రామకృష్ణారెడ్డి, ప్రముఖ సాహితీవేత్త సింగమనేని నారాయణ వున్నారు.

ప్రదర్శన, సభలలో పాల్గొన్నవారందరికీ, వక్తలకు ఈ కార్యక్రమ నిర్వహణలో సహకరించినవారందరికీ టిఎన్ మెమోరియల్ ట్రస్ట్ ప్రతినిధి వై.సుధీర్‌రెడ్డి ధన్యవాదాలు తెలిపారు.

వేలాదిమంది ప్రజలు, ప్రజాతంత్రవాదులు, కమ్యూనిస్టు శ్రేణులు హాజరైన తరిమెల నాగిరెడ్డి శతజయంతిసభ ఉత్తేజపూరిత వాతావరణంలో జరిగి, స్ఫూర్తిదాయకంగా నిలిచి టి.ఎన్. శతజయంతికి ఘనమైన వీడ్కోలునిచ్చింది. ★

తరిమెలలో టి.ఎన్. స్థూపం వద్ద నివాళులు; సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్రకమిటి ఆధ్వర్యంలో టి.ఎన్. శతజయంతి సభలో ప్రసంగిస్తున్న డా॥ జస్వంతరావు, వేదికపై ఇతర వక్తలు; తరిమెలలో ప్రదర్శన

Printed, Published and Owned by P.Jaswantha Rao 32-13-26/1, B.M.Rao Road, Moghalrajapuram, Vijayawada-520 010
and Printed at Chaitanya Printers, Gora Veedhi, Suryaraopet Vijayawada-2
Editor: P. Jaswantha Rao, 32-13-26/1, B.M.Rao Road, Moghalrajapuram, Vijayawada-520 010